

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVIII Ч. 122

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ-ЙОРК. ЧЕТВЕР, 2-го ЛИПНЯ 1981

ЦЕНТІВ. 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK, THURSDAY, JULY 2, 1981

No. 122 VOL. LXXXVIII

Комітет Оборони Прав України має успішний бенефіс

Філадельфія, Па. (Я.Татомир). — Філадельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав України, що почав працювати перед шістьма роками, виявив себе як незвичайно активна організація. Питомою прикметою Комітету є те, що він виходить у своїй праці далеко поза межі т. зв. "українського гетто" йде в загальноамериканський політичний світ і успішно веде працю, зокрема серед конгресменів, сенаторів, представників ЗСА для оборони людських прав у ООН тощо, на допомогу українським дисидентам. Члени Комітету — це десять молодих жінок, вони покривають видатки на працю Комітету у більшості з власних кишень і Комітет тільки дуже рідко звертається за фінансовою допомогою до української громади.

Таким зверненням Комітету за допомогою було прийняття, яке відбулося в неділю, 21-го червня н. т. у домі колишнього амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй у справах оборони людських прав Джерома Шестака. У прийнятті — бенефіс взяло участь шістьдесят п'ять осіб, які пожертували на працю Комітету по 50 дол. (це були "спонсори"), прийняття по 25 дол. (це були "гості"). Вісімнадцять жертводавців були не-українці.

Прийняття відкрила голова Комітету Уляна Мазуркевич. Головним промовцем був амбасадор Дж. Шестак. Він сказав, що американські урядові й конгресові комітети й агенції, які працюють у ділянці оборони людських прав, базують свою працю

на матеріалах й інформації, що їх одержують від організацій та одиниць. Через це існування й праця комітету є надзвичайно потрібні. Амбасадор Шестак згадав між іншим про такий епізод із своєї праці на терені Об'єднаних Націй: кілька днів після того, як він вголосив промову на українській маніфестації в обороні людських прав у Філадельфії (у час останнього Конгресу УКА), амбасадор Української ССР робив йому викиди за те, що Дж. Шестак співпрацює з українськими "нацистами", "погромщиками" і тому подібне.

Після виступу амбасадора Дж. Шестака на бенефіс привітав Комітет філадельфійський конгресмен Вільям Грей, активний на форумі Американського Конгресу у ділянці оборони людських прав.

З поміж не-українців, які взяли участь у прийнятті, слід згадати ще суддю Найвищого суду стейту Пенсильванії Б. Нікса. Після промов слідував виступ Евеліни Белючі, при фортепіано супроводі композитора Леоніда Вербицького. Артистка, як завжди, пополнила своїм співом серця слухачів.

Незвичайна гостинність амбасадора Дж. Шестака і його Дружини, приємний товариський настрій, виступ Ліни Белючі і вітні смачний буфет, лишилися в учасників прийняття найприємнішим спогадом.

Це прийняття-бенефіс принесло Комітету понад три тисячі доларів прибутку та затіснило ще більше зв'язки між Комітетом, української громадою і людьми доброї волі з-поміж не-українців.

Зростає двомовна програма в Манітобі

Вінніпег, Ман. — Шкільна рада відділу Транскон-Спрингфілд на своєму засіданні у вівторок, 26-го травня ц.р., одностайно схвалила продовження програми двомовного навчання і введення нових класів на шкільний рік 1981-1982.

Віра Деренчук, суперінтендент шкільного відділу, повідомила раду, що 25-го травня було зголошено 85 нових учнів, що дозволить створити по одному садочку в школах Ріджент Парк і Овкбенк та по одній першій у Ріджент Парк, Маргарет Андергил та Овкбенк. В. Деренчук рекомендувала, щоб рада схвалила створення цих класів. Вона підкреслила позитивні аспекти програми та велику користь, яку вона приносить для шкільного відділу і для учнів.

Джоселін Беркис, голова Батьківського комітету для програми в Трансконі, виступила з формальним проханням до ради, рекоменду-

ючи, щоб рада схвалила нові класи. Дж. Беркис підкреслила і подякувала за тісну співпрацю зі шкільним відділом.

До короткого слова був запрошений Тарас Прихитко, голова Батьківського комітету сприяння українській мові у Манітобі, яка є провінційною організацією з обов'язком координувати розвиток двомовної програми у Манітобі. Т. Прихитко пояснив позитивні аспекти програми.

Мешканці шкільного відділу, які бажають зареєструвати своїх дітей до цієї програми, повинні звернутися безпосередньо до шкільного відділу на число тел.: 224-1271. Від вересня ц.р. в школі Ріджент Парк будуть по одній класі садочка, 1-ої 2-ої та 3-ої класів; в школі Маргарет Андергил одна 1-ша класа та одна 2-га класа, а в школі Овкбенк по одній класі садочка, 1-ої, 2-ої класів та 3-ої класів.

Припинено другий проєкт синтетичного пального

Вашінгтон. — Один із найбільших дотеперішніх проєктів побудови фабричного комплексу в Моргантаві, Західна Вірджинія, для переробки вугілля в бензині і інші хемічні перетвори, припинено. Спільниками в тому проєкті були ЗСА, Західна Німеччина та Японія.

Комбінат у Моргантаві мав переробляти денно 6,000 тонн вугілля в 20,000 бочок бензині й оливи. Він мав уживати нову систему, винайдену фірмою Голф. Основні фонди на побудову цих споруд мали дати уряди цих трьох держав. Спочатку кошти побудови мали вносити менше ніж більйон доларів, але вони швидко дійшли до півтора бильйона, а тепер вже доходять до двох бильйонів.

Вже від довгого часу були критичні оцінки стосовно побудови того комбінату. Однак ні одна з сторін не хотіла бути першою у його припиненні. Цей обов'язок узяв на себе уряд президента Роналда Регена, який в державному бюджеті на 1982 рік не передбачив ніяких фондів на

Коли 31-го липня 1980 р. речники всіх трьох держав підписували в Білому Домі договір у цій справі президент Картер, в присутності якого це відбувалося, заявив: "Це — передвісник великих подій, які прийдуть". Не минув і рік, як весь проєкт зліквідовано.

ЗСА продають два атомові реактори Єгиптові

Вашінгтон. — ЗСА і Єгипет формально заклали договір про продаж Єгиптові два великої потужності атомові реактори, які будуть ужиті для виробництва електроенергії. Договір підписано у вівторок, 29-го червня у Вашингтоні. З боку Єгипту підписав міністер електроенергії Мохамед Осман Абаса, з боку ЗСА державний секретар Александер Гейг. ЗСА зобов'язалися постачати потрібний збагачений уран, а Єгипет прийняв зобов'язання не продукувати атомової зброї.

Секретар Гейг назвав цей договір "взірцем" і таким, який потрібний для Середнього Сходу". ЗСА перебирають ту частину спального урану, яка може бути зужита для виробництва атомової бомби. Уряд Ізраїля був постійно інформований про перебіг і про заключення переговорів у цій справі. Вашингтон пропонував продаж Ізраїлю атомових реакторів на тих самих умовах, але Ізраїль відмовився. Загальна продукційна потужність цих реакторів буде 2,000 мегаватів.

При цій нагоді Єгипет повідомив, що він має загальний широкий план ушення в рух коло 10 атомових реакторів для продукції електроенергії. Реактори будуть різної величини й Єгипет набуватиме їх у різних країнах, щоб бути незалежним від одного доставця, та щоб його спеціалісти могли всебічно вивчити технологію побудови й експлуатації того роду споруд. Єгипет уже має договір про купно атомових реакторів у Франції, однак це не закінчив формальних домовленостей стосовно потужності й ціни.

Заключений договір, згідно з обов'язковими законами, буде представлений Конгресові до ратифікації. Не передбачається ніякої проволоки у ратифікаційному процесі.

Союзівка (Д. Григорчук). — У днік від п'ятниці 19-го до неділі 21-го червня відбулася тут технічно-виступна Конференція Централі Українських Кооперативів Америки. Понад 100 учасників із 21 кооперативу взяли участь у Конференції. У п'ятницю по обіді відбувалася реєстрація учасників, яку перепроводила місцева Кредитова Кооператива з Кергонксону при реєстрації на окремому столі була до диспозиції учасників різна дотична література. Того ж дня увечері при спільній зустрічі учасники обмінювалися думками про їхні місцеві кооперативи.

В суботу, 20-го червня, о год. 10-й ранку у виступних приміщеннях "Веселки" почалися наради. Конференція відкрила молитвою голова Кооперативів Кергонксону Микола Василюк і передав далі ведення президентів ЦУКА Д. Григорчуку, який привітав присутніх від голови Ради Директорів ЦУКА Романа Андрушків. Всі панелісти є членами Дирекції кооперативу "Самопоміч" у Детройті.

Б. Андрушків у загальних зарисках аналізу вказав на великий ріст наших кооперативів. В минулому році кооперативи зросли на 23 мільйони доларів (сьогодні загальна сума становить 175 міль. дол.) капіталу та приблизно 10,000 членів, що, зважаючи на загальну економічну політику, є неабияким успіхом.

НАСТУПИЛИ ЗМІНИ В КЕРІВНИЦТВІ КНР

Пекін, КНР. — Тут закінчилася пленарна Сесія ЦК КПК, яка тривала від 27-го до 29-го червня цього року. Сесія була давно заповнена, декілька разів її переносили, а її програма була обговорювана публічно. Остаточо в програмі було поміщено тільки дві точки: а) дискусія і рішення деяких проблем з історії партії, б) перевибір і доповнення керівних органів і членів ЦК.

Текст офіційного комунікату, не зважаючи на очікувані важливі зміни, надалі послугується марксистським жаргоном й з'ясує перебіг і висліди сесії на базі "аплікації марксистського діалектичного матеріалізму" та історичного матеріалізму. При тому цікаве, що оце, мабуть, уперше в офіційному документі не говориться про "марксо-ленізм", а тільки про марксизм. При кінці резолюції є мова про "марксизм-ленізм-думку Мао" нарівні, з чого очевидний висновок, що КПК послідовно шукає власних доріг.

Резолюція в справі покійного Мао Дзедун, його ролі й значення в минулому розвитку партії та в державному будівництві й його вплив на далішні події в Китаю так з'ясує це: "Резолюція реалістично оцінює історичну роллю, що її відіграв Мао Дзедун, великий провідник і учитель, в китайській революції і повністю приймає велике значення думки Мао як провідної ідеології нашої партії. Резолюція потверджує правильний шлях побудови модерного і могутнього Китаю". З дослісного тексту резолюції ясно видно, що китайські комуністичні революціоністи, які повністю хотіли усунути Мао з історичного п'єдесталу, програли і місце Мао, прийняли покищо, рішуче забезпечене для його діл і ідей. В цьому відношенні Денг Шяопінг мусів в неодному поступитися. Зате персональні справи великою мірою розв'язані по лінії його прагнень. Резолюція у цій справі подає:

"Вибори відбулися тайно. Пленарна сесія одностайно прийняла до відома бажання товариша Гуа Гоу-фенга зрезигнувати з посту президента ЦК і голови Його Військової комісії. У висліді голосування обрано: 1) Гуа Юангана на президентів Центрального Комітету; 2) Джао Зянга заступником президента Цен-

(Закінчення на стор. 6)

Сирія зняла блокаду християнського міста Загле

Бейрут, Ливан. — Після 91 днів облоги міста Загле сирійськими військами сирійське командування зняло блокаду й дозволило на вхід до міста урядовим ливанським частин та на вихід з міста значної частини християнської міліції. Більш кадра Загле, сполучена з приміщенням в його околицях ракет советської продукції, загострила була до тої міри конфлікти в Ливані, включно з ізраїльсько-арабським конфліктом, що заіснувала виразна небезпека вибуху загального збройного конфлікту. Знесення блокади принесло основну зміну на крає і загальне відпруження.

Безпосередньо найбільше причинилася до знесення блокади й відпруження чотиричленна комісія Арабської ліги, зложена з представників Ливану, Савдійської Аравії, Кувейту й Сирії. Комісія ця випрацювала й узгодила зі сторонами, які беруть участь у внутрішньому конфлікті, припинення блокади, як першого кроку до дальшої ширшої полагоди конфлікту.

Посередньо причинилися до відпруження різні інші чинники на чолі з особистим висланником президента Роналда Регена Філіпом Габібом, який відбув дві довші тури на Близький Схід та переріз розмови з більшістю заінтересованих чинників. А найважливіше те, що він прислав савдійський уряд до перебрання активнішої ролі в посередництві між воюючими сторонами. Савдійська Аравія мала найкращі можливості для полагоди цього завдання поза кулісами. Великою перешкодою для полагоди конфлікту була постава Советського Союзу. Москва вислала до Дамаска

(Закінчення на стор. 6)

В УКРАЇНІ ЗРОСТАЮТЬ РЕПРЕСІЇ І СПРОТИВ РЕЖИМОВІ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України прийшла вістка про зріст опозиційних тенденцій і про нові репресії.

При кінці березня і на початку квітня цього року на конструкторському заводі Всесоюзного науково-дослідного інституту тваринницького машинобудівництва відбулися два страйки, кожний з них тривав півтора дня. Перший почався, коли адміністрація заводу підвиздила норми виробітку, задержуючи старі розцінки. У висліді страйку залишилися старі норми. Причиною другого страйку була несправність водопровідної системи Києво-Свяшинського району, де знаходиться завод. На другий день страйку водопровідну систему направили і робітники вийшли на працю. Кажуть, що організаторами страйку були люди з парткому і міському. Після другого страйку був звільнений директор заводу і прийшли зміни в парткомі та міськомі.

У той самий час, на залізничному заводі в Києві також відбувся страйк. Йшлося про зменшення норм виробітку, які адміністрація підвищила. Вимоги страйкарів задоволено.

У березні 1981 року в Умані відбувся обшук у хаті 85-річної Н. Суровцевої. Працівники КГБ сказали Суровцевій, що обшук ведеться у справі Кандиби. Забрали її літературний архів.

У квітні цього року КГБ викладав на розмову Галину Мельник, вдову по М. Мельникові. Їй звернули увагу на її "неблагонадійність" знайомства.

У лютому ц.р. в Києві заарештували Марка Мильовського, працівника інституту технічної інформації, за наліплення (рам) з п'ятьма знайомими) листків. Змістіх невідомі. 21-го квітня ц.р. його, звинувачуючи в хуліганстві, засудили на 5 років позбавлення волі. Мильовський має дворічного сина.

На початку 1981 року на квартирі Бориса Ковгара в Києві відбувся обшук.

Ковгар відбув догортічне ув'язнення в психіатричній лікарні за написання в 1972 році листа, в якому розповів про засоби КГБ проти правозахисного руху в Україні. Під час обшуку в нього забрали споминок з часу його перебування в психіатричній лікарні. Його вилікують на допити в КГБ, погрожують арештом.

В Америці

НА КОНВЕНЦІЇ ЕН-ЕЙ-ЕЙ-СІ-ПІ (НААСР), яка щойно відбулася в Денвері, Президент Реген дівав "холодне" прийняття. Багато хто з цих чорних делегатів не встав ані на прихід Президента, ані на його вихід. Тут Президент сказав свою промову, шукаючи підтримки чорних американців для його економічної політики, критикуючи урядові "подачки-милостині" для незаслужених чорних, життєвий рівень яких — президент Реген вірить — поліпшить його новий економічний підхід до всіх бізнесових справ і загальном господарств Америки. Президент критикував також двадцятирічну вже практику Уряду "давати подачки" потребуючим, що в результаті, замість допомогти бідним стати на власні ноги, виторжило сталу залежність поміж тим, хто дає (Уряд), і поміж тим, хто дістає (бідні, переважно кольорові). Президент вірить у свою місію допомогти чорним дістати до політичної емансипації, якою вони вже в ЗСА втішаються, ще і економічну рівність з усіма американцями.

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД має право, затверджене тепер голосуванням у Верховному Суді голосами у відношенні семи до двох, відбирати закордонні паспорти тим американцям, які діють за кордоном на шкоду американській закордонній політиці і американській безпеці. Ухвала, прийнята до Уряду, вийшла з Верховного Суду в стосунку до відібрання паспорта такому ось Філіпові Аджі, колишньому працівникові Сі-Ай-Ей, який виявив і виявляє прізвища агентів Центральної Розвідки Агенції, що працюють за кордоном для Америки, і яких життя через викриття їхніх імен було наразе на небезпеку. Філіп Аджі присягнув собі виводити на чисту воду "неподобства" дій СІА скрізь у світі і через це мав труднощі з Урядом президента Картера і врешті втратив паспорт. Нижчі суди взяли були сторону Ф. Аджі. Аж справа дійшла до найвищої судової інстанції, яка і видала цю історичну постанову: Екзекутивна влада ЗСА має конституційне право позбавляти своїх громадян привілею мати паспорт для подорожів закордоном, якщо ці громадяни діють проти безпеки країни.

У світі

ДЕРЖАВИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ господарської спільноти вирішили робити спільні заходи в справі відтягнення советських військ з Афганістану й нестворення тієї країни. Вже наступного тижня з їхнього доручення міністер закордонних справ Англії лорд Коррінгтон поїде до Москви, щоб поборити вступні кроки. Плани західних держав побудовані на останніх заявах Леоніда Брежнєва, який вже декілька разів останньо висував можливість такого полагодження цієї важливої для Советського Союзу проблеми. Советський Союз напав на Афганістан і окупував його в часі загострення кризи в Ірані у зв'язку з американськими дипломатами, заарештованими проти-законно, і можливістю американської спроби мілітарними засобами розв'язати ту справу. Однак американці не вжили мілітарних засобів, спроба при допомозі літаків і гелікоптерів звільнити їх закінчилася безуспішно, але без будьяких жертв з іранського боку, і, врешті, іранський уряд звільнив усіх арештованих. У самому Афганістані справи йдуть еле до Москви, опір населення зростає і Советський Союз мусить вибрати: або кинути туди більші військові з'єднання, або покинути.

У ВАШІНГТОНІ подали до публічного відома відомості про допомогу американців індонезійському урядові у визволенні скопленого ісламськими фанатиками літака, що сталося 28-го березня. П'ять терористів поставили вимогу урядові звільнити коло 80 в'язнів, що їх ці терористи називали політичними в'язнями. Для здобуття відповідного часу, потрібного до підготовки акції звільнення, урядові чинники протягли переговори, а в міжчасі американці доставили потрібну технічну апаратуру й інструкторів для звільнення літака, який на наказ терористів приземлився в Таїланді. Акція звільнення повністю вдалася. Всіх закладників звільнено, а тільки декілька осіб було легко раненими. З п'яти терористів — три загинули під час акції, один помер у шпиталі від ран, а одного захоплено живим. Акція вдалася завдяки шлюком новій зброї й технічному приладдью, що його разом з інструкторами доставили американці. Ця зброя, як і інструменти, є савдійською власністю, щоб її можна було застосовувати частіше в боротьбі з терористами.

ВИСТАВКА КОЗАКІВ У ГАНТЕРІ

Гантер, Н.Й. — Уже ввійшло в традицію цієї гірської місцевості, що літній сезон відкривають малайські виставками: збірною виставкою різних малайрів у "Гражді" та індивідуальною виставкою мистця Едварда Козака та його синів Юрія і Яреми. Цього року буде якраз двадцять літ від першої виставки Е. Козака в мотелі "Косеня".

Як кожного року, виставка заповидається цікаво, бож на ній можна буде оглянути багато нових композицій з українською тематикою; будуть гуцульські танки, сповнені життя і руху, особливо притаманні нашому сеньйорю Екові, як теж картини давньої невичерпної тематики — чи то стрілецької, чи козацької, чи врешті побутової. Деякі з них — із поважним, тематичним відтінком, де-

які з питомим Екові гумором.

Юрій, по останній успішній виставці у Чикаго, де він виставляв оригінальну серію картин до "Слава о полку", на виставці в Гантері матиме дещо з цього жанру.

На картинах Яреми публіка зустріне з красивими в м'якій кольористичній гамі, як теж релігійними іконами характеристичного йому стилю.

Виставку можна буде оглянути вже у п'ятницю, 3-го липня ц.р., а 4-го липня ввечері з цієї нагоди відкриття ввечері вчорішній відкриття із участю численних мистецьких талантів, на які Гантер був завжди багатий.

Програмою вечора вестиме ред. Уляна Люболич, а виставку відкриє, як це було в попередніх роках, ред. Іван Кедрин.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЦУКА НА СОЮЗІВЦІ ПРОЙШЛА УСПІШНО

Учасники Конференції ЦУКА

завдання Конференції.

Першим панелем на тему — "Фінансова аналіза українських кредитових кооперативів", розпочав технічну Конференцію. Модератором панелю був В. Гупалівський, панелістами — Олександр Серафін і Богдан Андрушків. Всі панелісти є членами Дирекції кооперативу "Самопоміч" у Детройті.

Б. Андрушків у загальних зарисках аналізу вказав на великий ріст наших кооперативів. В минулому році кооперативи зросли на 23 мільйони доларів (сьогодні загальна сума становить 175 міль. дол.) капіталу та приблизно 10,000 членів, що, зважаючи на загальну економічну політику, є неабияким успіхом.

В. Гупалівський дав аналізу активів і пасивів, порівнюючи її з іншими американськими кредитовими кооперативами.

О. Серафін подав аналізу прибутків за 1980-й рік, порівнюючи із роком 1979, та переріз у відсотковому відношенні паралелі до американських кредитових кооперативів. Звідси присутні довідалися, що українські адміністративні видатки є далеко менші від загальних американських кредитових кооперативів, зате видатки на освітні цілі (добровільні датки) є далеко вищі.

Можна було також із загальної аналізи довідатися, що наші інвестиції, які становлять одну третину капіталу (55 міль. дол.), є менші інвестиції в інших амери-

канських кредитових кооперативах.

У дискусії було багато цікавих запитів та порад, у якій формі та якими дорогами прямувати до дальшого росту і розбудови. Всі учасники висловили бажання бачити створення центральної кредитової кооперативи — український центральний банк для послуг нашої громади.

Другий панель під назвою "Повні послуги членам" вела Роксолана Гарасимів, член Дирекції кооперативу "Самопоміч" у Чикаго. Панелістами були члени дирекції "Самопоміч": Богдан Кекіш (Нью-Йорк), Степан Кривченко (Джерзі Сіті), Богдан Ват-

(Закінчення на стор. 6)

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00, UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Варшава знову під „обстрілом“

У висліді того, що наближається реченець з'їзду Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії, комуністично-московські верховоди, зберігаючи комуністичну єдність, (це так по-новому вони називають московський воюючий імперіалізм), і їхні „вірні“ сателіти, знову взяли під пропагандистський „обстріл“ свого польського сусіда, щоб була польська літери не послухали голосу власного народу і не пішли шляхом демократизації Польської Народної Республіки та не створили відмінний від інших комуністичних держав устрій, що міг би стати притокою до загального розладу в комуністичному світі.

Засоби масової інформації повідомили в кінці минулого тижня, що цим разом „чехо-словацькі брати“ надіслали на адресу Політбюро польської комуністичної партії листа з пересторогою, „перед небезпечкою контрреволюції“ і „ворожих сил“, які, мовляв, „стремлять до повалення соціалістичної системи в Польщі і встановлення капіталістичного ладу в країнах народної демократії“. Крім листа, що його цим разом польські газети чомусь повністю не надрукували, з гострим виступом проти вільної робітничої профспілки „Солідарносьць“ і особисто проти її голови Леха Валенси, виступила чехо-словацька газета „Руде Право“, закинувши йому і очолюваній ним профспілці „закривання виступів цілей“ у їхній праці і підтримання підірваних елементів з дисидентських організацій КОР і КСС, які нібито навіть не „скриваються із своїми цілями відірвання Польщі від соціалістичного блоку держав і стосування неперервної атаки на Советський Союз“.

Рівночасно з листом чехо-словацьких комуністів надійшла вістка із Східного Берліну, що прем'єр-міністр східнонімецького комуністичного уряду Віллі Стофф на засіданні уряду заявив, що Східна Німеччина не толерує радикальних політично-суспільних реформ у Польщі.

Не бракує, очевидно, і польських критиків теперішнього курсу Центрального Комітету і Політбюро, які або належать до так званого радикального крила ПОРП, або тісно співпрацюють з Москвою для здушення руху, завданням якого не є відірвання Польщі від соціалістичних країн, як про це каже советська пропаганда, а тільки внесення певних елементів демократичності у заскорузлу систему, яка неспроможна вже контролювати ані власного народу, ані навіть членів польської комуністичної партії, які у процесі політичного і економічного перетворення самі переконалися у нездійсненності цієї системи розв'язувати складні питання народу.

Тадеуш Грабські, один із критиків теперішнього курсу ЦК і Політбюро, знову виступив з персональною атакою проти Станіслава Кани і його найближчих співробітників, сказавши, що вони послабляють систему контролю і самі причиняються до хаосу в країні. Грабські критикував також урядові засоби масової інформації, які, на його думку, недокладно інтерпретують його виступи і зараховують його малою до не „ворогів польського народу“.

Також советська пропаганда майже не припиняє критики „ворожих і контрреволюційних сил“ в Польщі. Для більшого ефекту цієї пропаганди Москва постаралася поставити у стан військової готовності не тільки свої власні гарнізони на східному кордоні Польщі, але також заставила сателітів, зокрема Мадярщину, Чехо-Словацьчину і Східну Німеччину зробити те саме. Цією військовою акцією керує сам головнокомандуючий Варшавським Пактом ген. Віктор Куліков і це, на думку деяких польських кіл, вказує на централізовану акцію Москви не тільки у пропагандистській, але також у військовій діяльності.

Усі ці пропагандистські атаки і військовий натиск на Польщу вказують на серйозність ситуації, яка все ще є гостро актуальною, включно з можливістю советської агресії, „наглої“ потреби чи, як говорять в СССР, „загрози для соціалістичної системи“, яка на думку советських теоретиків, „мусить бути збережена“. Значить, так звана „доктрина“ Брежнєва про право інтервенції у наглих випадках все ще залишається у повній силі у відношенні до сателітних держав, а Польща є однією з них.

МОЛОДІ ЛЮДИ, які мали зареєструватися в Поборовій службі, а цього не зробили, — згідно з підрахунком є таких юнаків аж 250,000, — будуть з'їждати відповідати перед законом. Винуватих чекає пеня — „оті 10,000 дол. і 5 років в'язниці“ — попереджує „Сел. т.т. Сервіс Систем“. Юнаки повинні, згідно з новим законом, голоситися до реєстрації на протязі 30-ти днів після того, як їм сповнилося 18 років віку. Поборова Служба вислала нещодавно перші 150 пригадок — попереджень тим юнакам, які не зареєструвалися і що їх за те чекає, якщо суд визнає їх винними.

Від самого початку свого існування советська Росія аргументувала собі право допомагати зброєю й усім іншим, в крайніх випадках також власними збройними силами всім тим, чиє перемогти вона прагнула. Ставалося це під різними претекстами, але ставалося завжди. Навпаки західні країни постійно уникали цього. Аж останньо змушені констатувати боронити свої життєві інтереси зважилися вони зорганізувати збройну допомогу афганському народові у його оборонній війні проти советського агресора.

Москва організує державні перевороти

Москва не багато може зробити, щоб припинити цю допомогу. Бо це ж вона зразу після Першої світової війни вислала своїх агентів, організаторів повстань, зброю, матеріальну допомогу різним групам у різних країнах, щоб зміцнити їх у боротьбі проти їхніх противників, здебільшого навіть проти власних легальних урядів. А після Другої світової війни Москва нахвалася на всі сторони світу, що вона постачає зброю й інші потрібні доведення війни засоби в'єтнамським партизанам, які воювали проти ЗСА. Вона не скривалася з тим, що висилає допомогу, а в дійсності вона прямо закидувала зброєю, вибухівкою, матеріальними засобами й технічним устаткуванням ліві угруповання, які вели збройну боротьбу. Накінце вона стала безпосеред-

Я. Гайвас

ПРОБА СИЛ В АФГАНІСТАНІ

нього організатором, інструктором і платником різних міжнародних терористичних груп. Усе це в ім'я „класової боротьби“, або „захисту здобутків революції“, або допомоги „національно-визвольній боротьбі“. Це на словах, а в дійсності це була підтримка всіх тих, що служили її цілям, що допомагали їй поширювати свої впливи й проникати у світ.

На допомогу афганцям

Врешті, притиснений до стіни констатують боронитися й боронити інших, Захід на це зважився. Але сталося це швидко тоді, коли заіснувала небезпека, що одного дня може бути припинений доплив основного енергетичного засобу — нафтової ропи до промислових улаштувань та до садів і промислових підприємств країни, та коли наріз за народом затримував свою свободу й ставав здобутком Москви. Російський напад на Афганістан був громом, що збудив світ. Захід мусів стати до оборони, бо це могла бути його остання шанса. Спочатку кружили тільки пологоски, відтак шораз більше фактів ставало відомим, врешті-решт розгорнулася виразна картина широкого заляпаного і переведеної численними державами допомоги афганському народові у його визвольній боротьбі проти тради-

ційного російського агресора.

Перед декількома днями американське радіо і телебачення системи АВС поінформувало, що допомогу афганському народові почав подавати вже Уряд президента Джиммі Картера, але в дуже обмежених розмірах. Його організацією керували тодішній шеф Сі-Ай-Ей адмірал Стенлі Тирнер та радник Президента у справах безпеки Збігнеф Бжезінський. Йшлося тоді в першу чергу про постачання найбільш потрібної зброї, медикаментів, матеріальних засобів. Спочатку доставлялося зброю, головне чеського виробу, як також північно-кореєського і советського. Були це рушниця, легкі кулемети, гранати, вибухівка, але поволі почали йти й більш складні гелікоптери та літаки в Афганістані. Советська пропаганда пробує боронитися тим, що це закордонні фабрики виробляють фальшиві моделі їхньої зброї.

Спочатку одна-дві держави допомагали афганцям. Тепер число таких держав зросло. Завдяки тому наставла потреба координації зу-

сил тих народів і розділу завдань між ними. ЗСА, Китай, Єгипет, Саудівська Аравія, Пакістан, а навіть Іран перебрали на себе ті завдання, що їм найбільше підходили. Як подають советські засоби масової інформації, до тієї шляхетної акції включилися також Японія і Західна Німеччина, а інші країни поступово також пристають до неї.

Єгипет виконує головну роль у бойовому вишколі і тренуванні бойових частин. Він відступив до диспозиції свої військові вишкольні табори й полігони. ЗСА дають про доставку різних родів зброї і техніки, про транспорт і безпеку в часі транспорту людей і матеріалів, а також про техніку зв'язку. Саудівська Аравія є головним джерелом фінансів. Китай постачає зброю, виконує головну роль у зв'язку між поодинокими бойовими афганськими організаціями і їхнім командуванням в країні і закордоном, та, як подають советські джерела, висилає в бойову зону своїх спеціалістів партизанської боротьби. Іран виконує роль в опіці над хворими й раненими та в постачанні харчових засобів. Пакістан дає свій терен і засоби для транспорту людей і матеріалів та можливість для реорганізації і відпочинку афганських відділів, які прийшли зі смуги боїв. Ось як це представляють советські джерела: майор советської армії П. Студенікин рапортує у „Правді“ з 12-го червня: „Китай забезпечує міно-

(Закінчення на стор. 6)

Іванна Савицька

ЮВІЛЯТОВІ

Люблю спостерігати з мого високого вікна життя тієї дільниці. Ви не гадайте собі, що тут якийсь там провінційний, забитий дошками. Тут, наче у вулицю... круяться трудюбиві бджоли, працівники нашої пошти, урядовці численних банків, робітники косметичної фабрики, духовні особи кількох латинських костелів, бюрові сили від здирання податків, і річ ясна, урядовці нашого УНСоюзу, працівники редакції, адміністрації і цілий друкарський персонал.

Про жителів будинку Павла Гука і не гадаю, хоч усі вони бігають (а не ходять), такі ще жаваї та дужі... Зраховувати всіх їх до купи не зміг би найбільш прецизний калькулятор, бо все оті людське мурвалече ранком, вполудне і ввечері — у невідомому руху, в живій мозаїці індивідів, що круяться невпинною каруселлю.

Як трішки потахне метушня (десята година ранку), в снігові, бурю чи зливу, в тріскучий наст мороз — чи під вітер, що з ніг збиває, просувається у напрямі „Свободи“ висока, струнка силуета. Ось, шойно майнула вона в сніговому, мов з голки, костюмі, в краватці, допосованій відтінком, щоб не вразити моди, хустинка в лівій кишені, наче в якого моделя, пішла, потюпала ота постать з текучою у лівій руці, а з паличкою — у правій.

Постать ота зрослася із „Свободою“ більше, ніж чверть століття. Досвід тут уже говорить, що літа, працювати літа — не роблять людини старою. Вона загартована працею, загартована мисленням, дією, розв'язками різних концепцій, погідним дотепом і безлічною зацікавленістю — консервується прямо, відкидає від себе старість.

Бо що там паличка, що повільна хода, коли ум яніший від блискавки, повний чітких передбачень, здоровий аналіз, завжди розумних сугестій і цей ум повсякчас у центрі світових подій.

Постоявши вранці, чи пізньої ночі під дверима тієї Людини з паличкою, ви почуєте музику писальної машинки, а згодом, перергортаючи „Свободу“, читатимете на другій сторінці свіжу статтю, прозору, ясну розумну, підписану іменем, чи може теж і криптонімом, і він вгадає зразу, що цю статтю писав не хто інший, а редактор Іван Кедрин.

Людина з паличкою не мусить бути старою, коли вона творча, духом усе мола і активна, з гострим пікантним дотепом, готовим відперти кожну словесну агресію. До тієї людини з паличкою старість не має доріг, не має доступу. Чому не має? Лишень тому, що ота старість боїться тієї палички...

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Ще про Український

Лемківський Музей

У щоденнику „Свобода“, ч. 111, 13-го червня, а перед тим у тижневик „Шлях“ з дня 24-го травня ц. р. появилася інформативна стаття авторства д-ра Василя Ленчика п. з. „З Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді“.

У статті статті д-р В. Ленчик згадує й справу Українського Лемківського Музею. Не сумніваюся у добрій волі автора — директора цієї важливої культурної інституції, а проте, бажано необхідним пояснити деякі сумніви чи непорозуміння, що їх можна мати прочитавши статтю, з думкою про те, щоб оцих сумнівів більше не було.

У статті читаємо: „Збірки Музею збагатились передусім цілим Лемківським Музеєм, який ще минулого серпня передав Головна Управа Оборони Лемківщини до Музею в Стемфорді для збереження грядучим поколінням цієї унікальної культури нашого страданого племені лемків. Збірку передали голова Організації Оборони Лемківщини д-р І. Гвозда та опікун Музею Лемківщини мгр Микола Дупляк. Для збірок Лемківського Музею буде приділена окрема кімната“. Цитата із „Свободи“.

З того виходить, що лемківська збірка збагатилася

Український Музей, тобто стала його частиною. Так воно не є.

Експонатів Музею Світової Федерації Лемків, бо так він називався перед перевезенням до епархіальної палати в Стемфорді, не стали частиною іншого музею, бо ми перевезли їх з думкою створення окремого Українського Лемківського Музею. Про це виразно писав у „Свободі“ від дня 10-го вересня 1980 року.

Вірно у волю Владимира Василя Лостена і його обіцянку передати до диспозиції нашої збірки окрему кімнату, у якій Рада Директорів Українського Лемківського Музею, яку ми востаннє організували, оформити постійну виставку лемківської спадщини і буде нею керувати та опікуватися. На що кімнату дуже чекаємо, бо матеріали лежать споквані, невикористані.

Немає сумніву, що українська культура збагатиться з відкриттям Українського Лемківського Музею, але на цей день, ще чекаємо.

Фактом є, що не ціла збірка лемківських експонатів знаходиться вже в Стемфорді, частина залишилася у куратору Музею, залишилася й ціла Бібліотека Лемкознавства та УПА, органі-

(Продовження на ст. 6)

Одною з найбільш дошкульних і трагічних хворіб

— це незрячість, бо тоді людина позбавлена бачити своє оточення, красу природи, своїх найближчих співжителів, батьків, сестер, братів і часто рідних дітей. Незряча людина не може слідувати за подіями, що відбуваються в її оточенні, громаді і світі. Вона позбавлена можливості слідувати за новинами в часописах, журналах і книжкових виданнях, нездібна самостійно читати, оглядати фільми і різні здобутки людського ума.

Здорові очі є вікном нашого розуму на довкілля, на світ, вони щоденно приносять нам нові образи і враження нашого оточення. В Америці, країні, якій живемо, приблизно десять мільйонів людей терпить на хворобу очей, мас посланих зір, з яких півмільйона не може самостійно читати, навіть з допомогою окулярів, а найменше півмільйона є цілком сліпих.

Уже 1877 року Томас Едісон винайшов прилад — фонограф і записав на восковому циліндрі людський голос, що пізніше уможливило з начитання книжок користати особам, які не бачать. Він назвав цю процедуру „говорити книжка“ (talking Book). Пізніше прийшло удосконалення, награти платівки, а тепер записані магнітофонні стрічки.

Іван Фур

Озвучена книга для сліпих

ки. Француз Люї Брайль (1809-1852) розвинув, удосконалив і спростив складну азбуку Чарльза Барбієра (Charles Barbier), яку незрячі — глухі читали дотичком пальців. Люї Брайль був сліпим від третього року життя, став учителем, писав і друкував книжки для незрячих осіб.

Для тих нещасних фізично хворих людей створено ряд інституцій, товариств і шкіл, які їм допомагають, підготовляють їх до практичного щоденного життя і праці у їхньому домі, на подвір'ї, вулиці, до праці у торговельних і промислових підприємствах. Створено численну літературу, записи на платівках і магнітофонних стрічках, які приносять сліпим світло, гумор, бо приготувані у такій формі, що вони можуть без труду з них користати. Цю літературу можна в кожній більшій бібліотеці позичити.

Українська громада в ЗСА і Канаді має також багато природою покривлених людей, які є незрячими від уродження, або втралили зір уже в молодечім чи старшій віці, а є і багато осіб, що хворіють на очі, мають послаблений зір і навіть з допомогою окулярів не можуть читати часописів і книжок. В українсь-

кій мові не маємо тут уільного світу відповідної літератури, з якої могли б користати незрячі, слідувати за новинами в українській пресі, літературі і українським житті.

У Клівленді вже 76 років працює нещодавно Товариство для сліпих людей (The Cleveland Society for the Blind), діяльність якого дуже широка і корисна, і яке обслуговує всіх, хто зголосяться, хто потребує фахової допомоги і поради. Незрячі українці також користають з поради і допомоги цього Товариства. Директор Товариства Клео Долен, надзвичайно відданий цій інституції і працюючий, добрий організатор, розбудував приміщення, затруднив професійно вишколених працівників, які навчають незрячих осіб, як практично виконувати свої обов'язки в щоденному житті, щоб не бути тягарем членам родини і оточення. Уже понад 20 років у тому Товаристві працює, як фахова сила, українка, активна в Пласті, Товаристві „Рідна Школа“ і українській громаді Клівленду Мирослава Оришкевич, старанням якої начитано на магнітофонну стрічку українські книжки для незрячих українців. На покриття перших і конечних витрат озвучених кни-

жок в українській мові їй пощастило вивести від Управи Товариства тисячу доларів, але ця сума не виситає, щоб розвинути в цьому напрямі діяльність і обслуговувати всіх незрячих українців, які голосяться і просять їм допомогти. Товариство свій бюджет опирає на добровільних жертвах громадянства і своєї добродії і більше не може фінансувати української програми.

Щоб допомогти своїм незрячим братам українське громадянство ЗСА і Канади щедрими пожертвами могло б створити відповідну матеріальну базу при Товаристві у Клівленді, яка буде зужита виключно для незрячих українців. На кожну жертвовану суму отримає поквитування з подякою, підписане директором Товариства. Пожертви можна відтягати від податку.

Усі незрячі українці і ті хто має послаблений зір, повинні зареєструватися у Товаристві (можна писати по-українськи) і користати з його порад і послуг, безплатно, даром.

Уже маємо такі озвучені книжки, як Іван Багряний — „Тигролови“, Антон Біда — „Герой труда“, Олеся Бердника — „Свята Україна“ і „Блакитний коваль“, Віктор Боровського — „Поцілунок сатани“, Ігоря Калинича — „Коронування опудала“, „Вогонь Купала“, „Під-

(Продовження на ст. 6)

В лізиднах та серед неволі
нуждари-селяни,
віска і бараболі
й до Різдва не стане.

Лісоруби без роботи,
праці скрізь шукають...

... Голод вічно з нами
стукать у двері.

Тиф, Сухоти косять живо,
убиває й Чарка.

Тяжко картину народного горя малює поет у поезії „Бачив я сьогодні...“

Входжу до хатини —
Бідна удова,
Жовта, як стеблина,
Висхла, як трава.

Боса хмиз приносить —
На дворі мороз,
Із грудей її динь
Смерть-туберкулоз...

Такиими словами розпочав свою поетичну творчість славний син Срібної Землі. Відкидаючи геть чуже народове москвофільське „язичіє“, поет закликає своїх земляків:

Петро Одарченко

СПІВЕЦЬ СРІБНОЇ ЗЕМЛІ

II

Розділ п'ятий охоплює поезії, написані 1922-1931 рр., що не ввійшли в перші чотири збірки. Шостий розділ — це поезії 1936 року, решта розділів охоплює поезії 1939-1974 років. Велике значення цього першого тому, упорядкованого дочкою письменника, полягає у тому, що тут подано не тільки тексти першоджерел, тексти першої редакції, а також пізніші редакції поезій, переробки першоджерел. Ці пізніші редакції відзначаються значно більшою художньою досконалістю і показують творчий шлях поета, його творчу працю над своїм поетичним стилем.

Основні мотиви поетичної творчості В. Гренджі-Донського: глибокий і щирий патріотизм, любов до поневоленого народу, заклик до боротьби за національне і соціальне визволення, ідея соборності, захоплення красою рідної природи, особиста лірика, тема кохання і т.ін.

В зелених горах Верховини
Мене зробила мати.
І птах-співун з гілок калини
Навчав мене співати

Такиими словами розпочав свою поетичну творчість славний син Срібної Землі. Відкидаючи геть чуже народове москвофільське „язичіє“, поет закликає своїх земляків:

Люби рідну мову, люби рідне слово
І справі народній ти відданий будь,
Люби Україну, люби як нікого,
Вона ж твоя мати, того не забудь.

...Стій твердо, моя криця, і будь непохитим,
Життя українця — постійна борня,
І розум у тебе хай буде, як бритва,
Відвага і сміливість і правда своєї.

Поет бачить навколо соціальні контрасти:

Пани та їх родина
Одягнені у шовк,
А галля на селянина —
Та ж він з нужди пожеж.

Він малює тяжкі картини народного горя: вдова та її немовля у Святий Вечір помирають з голоду, в холоді й голоді тяжко працюють дроворуби, „селянин голоден, із біді опух“, всюди бачить він „болі, гніт, страждання, муку“, бачить, як бідних людей „нужда, і голод, і пошесть“ десятиє, а по наших трупах ворог бенкетує, як „нашу срібну землю вкрили чорні круки“.

В лізиднах та серед неволі
нуждари-селяни,
віска і бараболі
й до Різдва не стане.

Лісоруби без роботи,
праці скрізь шукають...

... Голод вічно з нами
стукать у двері.

Тиф, Сухоти косять живо,
убиває й Чарка.

Тяжко картину народного горя малює поет у поезії „Бачив я сьогодні...“

Входжу до хатини —
Бідна удова,
Жовта, як стеблина,
Висхла, як трава.

Боса хмиз приносить —
На дворі мороз,
Із грудей її динь
Смерть-туберкулоз...

Такиими словами розпочав свою поетичну творчість славний син Срібної Землі. Відкидаючи геть чуже народове москвофільське „язичіє“, поет закликає своїх земляків:

Люби рідну мову, люби рідне слово
І справі народній ти відданий будь,
Люби Україну, люби як нікого,
Вона ж твоя мати, того не забудь.

...Стій твердо, моя криця, і будь непохитим,
Життя українця — постійна борня,
І розум у тебе хай буде, як бритва,
Відвага і сміливість і правда своєї.

Такиими словами розпочав свою поетичну творчість славний син Срібної Землі. Відкидаючи геть чуже народове москвофільське „язичіє“, поет закликає своїх земляків:

Люби рідну мову, люби рідне слово
І справі народній ти відданий будь,
Люби Україну, люби як нікого,
Вона ж твоя мати, того не забудь.

...Стій твердо, моя криця, і будь непохитим,
Життя українця — постійна борня,
І розум у тебе хай буде, як бритва,
Відвага і сміливість і правда своєї.

А дітей громада,

Качана їдять,
Постолів немає —
На печі сидять...

Поет не може бути байдужим до горя народного, і з його уст лунають революційні заклики:

Вставай, пригноблений народе,
З лютарії вставай!
Пора велика вже приходить,
Воскресне Рідний Край!

Поет оспівує славних борців за свободу, які поклали свої голови за велику ідею визволення свого народу з кайданів соціальної політичної й національної неволі. Рі

ЛІТНІЙ СЕЗОН НА СОЮЗІВЦІ ВЖЕ РОЗПОЧАВСЯ

Союзівка (Л.Воліняк).

— Два літні місяці на чудовій оселі Українського Народного Союзу в Кетсільських горах, липень і серпень, ба навіть весь вересень, і цього року обіцяють бути вимірними вакаціями для тисяч українських відпочивальників, які залишать задушливі гарячі домішки, вулиці й місця праці американських міст, де проживає найбільша кількість українських поселенців, і довгими валками авт і автобусів мандруватимуть до Союзівки і інших українських вакаційних осель скрізь по Америці.

Без сумніву серед усіх цих осель, як перлина, вимальовується красуня — Союзівка, яка як раз на кінець тижня Дня Незалежності — в п'ятницю — 3-го липня, і в суботу — 4-го липня, і в неділю — 5-го липня відкриває літній сезон різноманітними активностями, включно з тенісовими й плаваннями змаганнями й найрізноманітнішими мистецько-музичними програмами.

Володимир Квас

Найбільш зайнята людина на „Союзівці“, її повсякчасний адміністратор, але через рік, — він „погрозить“, вже смерит-адміністратор, розповів кореспондентові „Свободи“ про цьогорічний сезон і що в ньому буде зовсім нове. Зустріч-розмова відбулася 28-го червня у мстувилу неділю — якраз після Богослуження в церкві св.Троїці, в гостинній ідальні Союзівки, де всі стіни прикрашені творами рідного образотворчого мистецтва, а гостей обслуговують преміли українські панночки: Марічка М. Маріяна С., Ліда К. Леся О., Мотря П. і багато інших, всі у барвистих народних блузочках і з наймилішим способом звертання до гостей, — вони бо всі студентки коледжів або учениці останніх класів середньої школи і теж незабаром — студенти університету.

На Союзівці якраз у розпалі тенісовий табір, тому скрізь і всюди бачиться юнацтво, діти, підлітки і молоді духом їхні батьки з тенісовими ракетками напоготові. Серед них інструктори: головний редактор „Свободи“ Зенон Снілик, і до асистів йому кілька інших наших тенісових асів. Тож не дивно, що кінець двотижневого тенісового табору, що якраз припадає на довгий „вікенд“, буде атракцією Дня Незалежності.

У п'ятницю і суботу

Легендарний Едвард Козак з шоліта на Союзівці. Ліворуч від нього також „Легенда Союзівки“, якщо вірити перу Марти Кордуби, невтомний Володимир Квас.

виступлять ансамблі з Ошави, Канада, перший раз на Союзівці квартет „Водошки“ і танцювальний ансамбль „Соколи“. Гратимуть в п'ятницю й суботу на забавах, яких буде тут кілька, оркестра „Темпо“, „Червона Калина“, і звичайно — власна оркестра Союзівки під керівництвом Алекса Худолія. П'ятниця програма, яку готує Аня Дидик, присвячена Дню Незалежності.

Про всі активності і взагалі працю оселі розповідає Володимир Квас, який планує всі програми з допомогою керівника музичної частини композитора, нещодавно з Києва, Леоніда Вербицького, координатора молодечих справ УНСоюзу Марти Кордуби та постійного конференсьє Союзівки вже довгі роки Ані Дидик, яка кожного літа залишає свою учительську працю в Арізоні, щоб три місяці віддавати свій талант і вміння сцені Союзівки.

Взагалі, як довідаємося, літо проходить під знаком фестивалю молоді, який відбувається тут у такій формі уперше — це будуть суцільні два тижні фестивалю „Літом до молоді“. Це гасло відоме і багато вживане, але тут воно наповнене новим змістом. Фестиваль, — каже директор Володимир Квас, — буде суцільним пописом молодих ансамблів, груп і окремих молодих осіб, яких зголосилося вже понад сотня і зголошення напливають далі. Всі вони матимуть нагоду виступити перед великою аудиторією гостей, всі вони будуть забезпечені під час перебування на Союзівці рекламою, доброю славою, популярністю, оплесками та вдячністю глядачів. Цей фестиваль заплановано від 15-го до 29-го серпня. Попи-сь талановитої молоді проходять шодня і щовечора. Серед зголошених, наприклад, така мистецька одиниця, як Балетна школа Роми Приймів-Богачевської. Її танцюристи прийдуть з сусідньої „Верховини“. Оселі УБС, де вони проходять танцювальний табір. Будуть і інші ансамблі молоді та окремі виступи з музикою, танцем, співом, а також з образотворчими виступами і подібними.

Згадуючи виставки, В.Квас говорить про продовження образотвор-

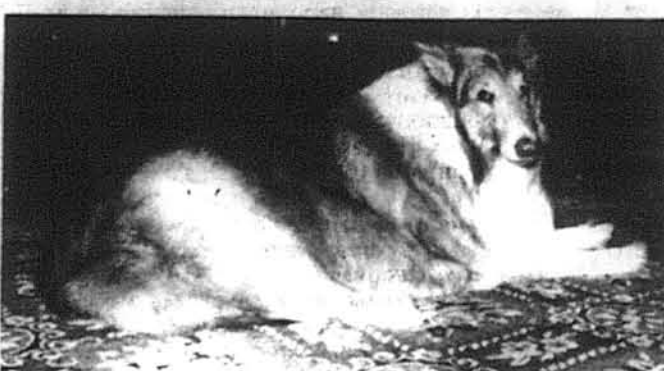
Крім науки загального українознавства молоді на Союзівці знайомиться з братською діяльністю і головними урядовцями УНС. Тут молоді українці мали цікаву зустріч з д-ром І.Філісом, В.Орхівським (сидить і стоїть зліва), Уляною Дячук і Володимиром Соханом (сидить і стоїть з правого боку); по середині в першому ряді викладачі на курсах.

Працівники Союзівки мусять бути майстрами на всі руки: вдень вони обслуговують гостей — годують, прибирають, возять, подають і чистять, а увечері: „Як танцювати, — то й ушкварять, аж земля трясеться. А співають — то співають, аж лихо сміється!“ (З правого боку — „гуцул з поділля“ унікальний В.Квас)

Майбутні олімпійські пливачі готуються до перегонів, чи вода в басейні тепла, чи холодна змагання йдуть вперед.

Стереже безпеки на оселі недремне око вірного і гарного Чепного, хутро якого могло б красити не тільки пса, а навіть короля звірів Лева, що царє над звірами.

чих виставок і цього сезону, а прізвища учасників — мистців будуть своєчасно подані. І як підтвердження цього, на Союзівці вже перебуває творець „зоряних садів“, майя і мистецтвознавець Темістохл Вирста з Парижу.

Як місяць серпень буде місяцем молоді, так місяцем ранньої „золотої осені“ буде вересень, який проходить під знаком українських піонерів. Початок вересня і до 19-го, коли плянється тут величаве відкриття пам'ятника отцеві Григорієві Грушці, основникові „Свободи“ і піонерів українського зорганізованого життя в ЗСА. Він поклав підвалини під розбудову славного вже тепер на всі континенти поселення українців — Українського Народного Союзу.

Тож весь цей час носитиме назву — „Літом до піонерів“. На Союзівці то їх можна назвати піонерами, вже відбувши свій з'їзд перед сезоном — червня, — але чимало прибуде їх і на тижень отця Грушки. При нагоді хоч згадати незвичайно цікаві і майже унікальну розмову зі старенькою постійною мешканкою Союзівки і найдавнішою українсько-американкою, яку мені довелося зустріти, Анною Лисогір, яка приїхала до Америки з Тернопільщини ще в 1905 році. Отже вже вона відсвяткувала тут 75-річчя свого перебування в Новому Світі. Вона є 60 років членом УНС. Старенька має про що розповісти, її життєпис і життєпис її великої і відомої родини — це своєрідна епопея українського емігранта на поселеннях у „Крайні нагоди“ і здійснення пошуку індивідуального добробуту і щастя. Розповідь її належить до прецизних причинків до історії наших поселень і має бути обов'язково оформлена і опублікована. „Літом до піонерів“, „Літом до сеньйорів“ — ці гасла дуже подобаються цій українській поселенці, і Анна Лисогір уявляє їх на часі.

Заплановано тут, на Союзівці, ще цілий ряд імпрез, про які будуть у пресі подані деталі. Тим часом Союзівка радо старатиметься примістити всіх бажаючих бути гостем цих програм, але вже постійним гостем на Союзівці стати цього літнього сезону дуже важко. Місця замовлені наперед і зайняті, хоч все ще є невелика кількість місць вільних і тих, що в останню хвилину будуть з якихось причин замовцем відмовлені. Проте бажачі побувати на Союзівці, коли тут вже всі кімнати виповнені, мо-но, — але чимало прибуде їх і на тижень отця Грушки.

З усього видно, що невтомний і вклюдисний адміністратор Союзівки добре попрацював разом зі своїми понад 80 працівниками, над тим, щоб гості Союзівки були задоволені. Це його найперша справа. Журитися трохи він тепер тим, що йому треба міркувати про емеритур.

Діло ж його рук і серця Союзівка переїде тоді в інші, молодші руки. І хоче він, щоб виконувала і далі ту колосальну роботу для української людності, як досі, Мріє директор, що такою вона лишиться назавжди. Вона — це не один „голідей ін“, а оселя українська, бо „якщо б стала вона ще одним готелем, то хто ж тоді іхав би за сотні й тисячі миль сюди на вакації? Дух український — ось її найбільша принада“. Такою Союзівка є тепер, такою була і такою має лишитися на дові-довгі роки нашого тут перебування. Вона є і буде клаптиком України, завжди рідної, завжди незабутньої і завжди найдорожчої. Богом даної нашому народові, землі. Тож — до побачення на Союзівці, бо тут як ніде!

Тенісовий табір, а потім тенісові змагання збирають силу глядачів і учасників. Тут учасники вишикувалися в лаву по заслужені трофеї, які вони ось-ось дістануть.

Лави українських професіоналістів зростають — три брати Козіцькі

Володимир і Анна Козіцькі із Йонкерс, Н.Й., мають з чого радити: їхній вже другий з черги син Орест закінчив медичні студії дипломом доктора медицини цього року у „Нью Йорк Медікал Коледж“ з найвищим відзначенням і відзначенням від „Альфа-Омега-Альфи“. Орест народився 5-го серпня 1955 року в Нью Йорку. Він вчився у католицькій школі при парафії св.Михайла в місті Йонкерс. При цій же школі він закінчив українознавство матуральним дипломом. Середня школа — „Фордгам Преп“, підготувала його до передмедичних студій у Пенсильванійському університеті у Філадельфії, які він закінчив з відзначенням Summa cum laude і „Phi-Beta-Kappa“.

Не зважаючи на велике навантаження студійної праці, Орест Козіцький знайшов час, щоб очолювати протягом трьох років Українську студентську громаду в цьому університеті. Рівнож він ніколи не залишав праці в Осередку СУМ-у ім. „30-го Червня“ в Йонкерсі, до якого вступив на сьомому році життя. У СУМ-і він належав до спортової ланки копаного м'яча „Крилаті“ і до танцювальної групи українських народних танців. В студентській році він був також членом ТУСМУ — Товариства Української Студентської Молоді ім. Миколи Міхновського.

Д-р Орест одружений з Марією Дулар з Йонкерс, булаваною і виховницею в СУМ-і. Тепер вони обоє є дружинниками в цій організації. Молодий лікар д-р Орест Козіцький далі продовжує свою працю для української громади. Він зорганізував для українців у Йонкерсі періодичну перевірку тиску крові, провадить тут освітні семінари та викладає на медичні теми,

вільних і тих, що в останню хвилину будуть з якихось причин замовцем відмовлені. Проте бажачі побувати на Союзівці, коли тут вже всі кімнати виповнені, мо-но, — але чимало прибуде їх і на тижень отця Грушки.

З усього видно, що невтомний і вклюдисний адміністратор Союзівки добре попрацював разом зі своїми понад 80 працівниками, над тим, щоб гості Союзівки були задоволені. Це його найперша справа. Журитися трохи він тепер тим, що йому треба міркувати про емеритур.

Діло ж його рук і серця Союзівка переїде тоді в інші, молодші руки. І хоче він, щоб виконувала і далі ту колосальну роботу для української людності, як досі, Мріє директор, що такою вона лишиться назавжди. Вона — це не один „голідей ін“, а оселя українська, бо „якщо б стала вона ще одним готелем, то хто ж тоді іхав би за сотні й тисячі миль сюди на вакації? Дух український — ось її найбільша принада“. Такою Союзівка є тепер, такою була і такою має лишитися на дові-довгі роки нашого тут перебування. Вона є і буде клаптиком України, завжди рідної, завжди незабутньої і завжди найдорожчої. Богом даної нашому народові, землі. Тож — до побачення на Союзівці, бо тут як ніде!

Д-р Орест Козіцький

головно для української молоді. Резидентуру з ділянки внутрішньої медицини Орест буде відбувати в Медичному центрі Альберта Айнштейна в Нью Йорку. Орест старший брат д-р Петро Козіцький практикує медицину в шпиталі св. Луки в Бетлгеємі, Пенсильванія. Біля цієї лінійки він веде також свою власну медичну практику. Д-р П.Козіцький є хірургом-ортопедом і хоч молодий віком він відомий серед американського загалу і в медичних колах. З власної ініціативи він здавав додаткові специфічні іспити з ділянки ортопедії і дістав звання „медичного амбасадора“, що є значним досягненням у ділянці медицини. Він одружений із Лілею, з дому Донець, і вони мають трьох дітей: Лілію, Ларису і двомамісячного Петруся.

Молодший брат д-рів Петра і Ореста Козіцьких Роман Козіцький закінчив добру фінансову школу, також при Пенсильванійському університеті і тепер студіює право в Гофстра-університеті.

Брати Козіцькі є членами Українського Народного Союзу.

Богдан Тодорів

Вшановано ювілята проф. д-ра Осипа Андрушкова

За ініціативою інж. М. Симанишина і других зорганізувався два місяці тому комітет для вшанування 75-річчя з дня народження і 50-річчя наукової і громадської праці проф. д-ра Осипа Андрушкова, лінійного члена НТШ від 1951 року, члена його Головної управи протягом 30 років, його голови в роках 1974-1977, члена і голови математично-фізичної секції НТШ, професора університету Сітон Гол протягом 22 років, від 1949 року до 1971-го.

Комітет для вшанування ювілята був при Українському Народному Домі, і проф. Андрушків працював довгі роки як член ради і будівельного комітету, — під патронатом НТШ і місцевого Відділу УККА.

Ювілейне святкування відбулося в суботу, 6-го червня, у великій залі Українського Народного Дому, Ньюарк — Ірвінгтон, в привітності колу сотні учасників. Ювілята його дружини ввели урочисто на залу їхні колишні студенти і учні. Инж. М.Семанишин, голова ювілейного комітету і господар вечора, відкрив святкування і попросив до слова голову НТШ в Америці д-ра Я.Подоха, який коротким словом привітав ювілята від Головної управи і всього членства НТШ, підкреслюючи важливість науки. Отець М.Перетятко молитвою започаткував святкування. Тост і гімне „Многая літа“ для ювілята, його дружини проф. Софії і родини надали тон вечорові.

За головним столом сиділи: д-р О.Андрушків з дружиною Софією, інж. Богдан Андрушків з дружиною Вірою і двома дочками Христіною і Оксаною, проф. д-р Роман Андрушків з дружиною Світланою і сином Павлом. Слідувала добре приготована вечеря-бенкет.

Проф. М. Чирівський сказав слово про ювілята, змальовуючи образ проф. Андрушкова, як людини працюючої, патріотичної, дисциплінованої, захопленої своєю роботою в ділянці математики, з нахилом до громадської праці, веселої владі і з почуттям гумору. Доповідач зокрема зупинився на праці ювілята для Наукового Товариства ім. Шевченка на протязі більше як тридцяти років. Як член Головної управи, заступник голови і голова НТШ, він виказав свою відданість організованості української науки. Як голова комітету підготовки 100-річного ювілею НТШ, ювілят доказав чуда в супереч багатьом, хто сумнівався. Науковий конгрес був знаменитою маніфестацією української науки у вільному світі, був свідомим протестом проти викривлявань українознавчих дисциплін більшовицькою владою Москви на наших рідних землях. Сл. п. проф. М.Стахів у своєму слові на науковому конгресі НТШ казав, що успіх 100-річного ювілею — не безсумнівний успіх професора Андрушкова.

Як голови НТШ, проф. д-ру Осипові Андрушкові вдалося продати частину земельної власності НТШ у горах Кетсільскіх степів Нью Йорк і поставити відповідну фінансову базу під наукову діяльність товариства. Відтоді публікація книжок не являла себе більше жодної окремої проблеми в роботі НТШ. Двадцять два роки викладання в університеті Сітон Гол залишили в університеті враження про легендарність особи і наукової та педагогічної роботи проф. Андрушкова.

В час відходу професора на емеритур університет відзначив його за його працю, а зокрема за розбудову математичного департаменту як його голова золотому медалею заслуги.

Ювілят працював довгі роки в Товаристві Прихильників УВУ і посвятився зокрема придбанню фондів для наукової діяльності Українського Вільного Університету. Робота була важкою і невдачною.

Проф. Андрушків працював в Товаристві „Самопоміч“ і був його головою певний час: в управі україн-

ського Народного Дому у Відділі УККА, в Асоціації Українсько-Американських Професорів і в інших товариствах та установах.

Проф. д-р Роман Вороніка, член Математично-фізичної секції НТШ, другий доповідач, говорив стисло про наукову працю проф. Андрушкова в НТШ і на американському форумі. Проф. Андрушків друкувався в престижних американських і чужих наукових публікаціях, брав участь у багатьох наукових з'їздах, зокрема міжнародних математичних конгресів у Стокгольмі, Ніксі і Ванкувері. Ювілят належить до багатьох професійних американських і чужих математичних товариств, як науковець, вичислений у „Хто є хто в Америці“, „Амерікан Мен ов Сасне“, „Гус Гу в Америці Едукаційній“, „Лідерів американських“, „Гус Гу в інди Ворлд“, та в Енциклопедії Українознавства.

Ювілят роками був членом Математично-фізичної секції НТШ, і видавцем „Протоколів“ секції. Без його жертвеної праці ледве чи були б математичні публікації українською мовою появилися.

Від Українського Народного Дому, де ювілят вложив багато труду і часу, позоворив його голова Д-р М.Риголь; від Товариства Інженерів Василя; від Т-ва Прихильників УВУ — д-р П.Богданський; від колишніх учнів і студентів проф. О.Андрушкова Н.Басияк, який говорив зворушливо про повну самопошану працю професора, включаючи тут обох Андрушківих проф. Осипа і його дружини проф. Софії. Навчання тоді велося в тісних і несприятливих приміщеннях, часто неоплачених, але освітлених без книжки, нестачі паперу і серед гамору і неспокою. А все ж таки з цього навчання вийшли люди, підготовані до вищих студій, щоб досягнути професійного звання. Один із земляків і товаришів „молодих років“ О.Андрушкова проф. М.Ціпка у своєму слові навіявав до минулого.

Віра Андрушків, сина ювілята, у веселій віршованій формі прочитала хроніку родини Андрушківих, наголосивши різні комічні моменти з життя. У мистецькій частині вечора виступили артистки І.Конювіч і В.Калиніч. Магіет, відіспівавши зворушливо кілька пісень, в тому в'язанку стрілецьких пісень, улюблених ювілята. Ювілят зрештою сам наїмався музикою, грав на кількох інструментах і співав. Акомпанюванням — проф. Базала. С.Магіет у ролі Гріція Зозулі сказав веселий скеч, навіяуючи до сьогоднішньої ситуації в нашій громаді.

Привітні згодом заслухали прочитані господарем вечора привіти, які надійшли на ювілейне святкування. Він теж представив головний стіл П.і кінці вшановано відзначенням „Многая літа“ проф. Софії Андрушків, яка своєю любов'ю і лояльністю допомогла своєму чоловікові досягнути те, що він досягнув.

Ювілята вшанували різні українські товариства, які прислали своїх репрезентів на святковий вечір.

Пані Бігун, член ювілейного комітету і член Відділу УККА, вручила ювілятові подарунок від всіх присутніх — „Історичний Атлас України“, який підіслали на спогад проф. Андрушкова всі учасники святкового бенкету.

Вкінці господар вечора попросив ювілята до слова. Д-р О.Андрушків згадав декілька епізодів з минулого, подякував організаторам і прийняв, що ласкаво взяли участь у його святі. Отець М.Перетятко закінчив зустріч молитвою. Цілий ювілейний вечір був дуже потрібний і приємний, і учасники ще довго не розходилися по його офіційному закритті, продовжуючи дружню розмову.

М.Чирівський

Програма на Союзівці під час Дня Незалежності

Кергонксон, Н.Й. — Як кожного року влітку, так і цього року, тут на Оселі Українського Народного Союзу в Кетсільських горах, буде відкрито літнього сезону, започаткування якого завершить дводенна різноманітна програма у п'ятницю, 3-го липня і суботу, 4-го липня, і участь у якій візьмуть відомі мистецькі одиниці.

У п'ятницю, в год 8:30 вечора з нагоди Дня Незалежності (4-го липня) відбудеться спеціальна програма у великій охолодженій залі „Веселки“ у виконанні Ансамблю Союзівки, Тріо „Водошки“ з Ошави, Канада, Музично-

го квартету з Ошави, Канада; конференсьє Аня Дидик. В год 10-й вечора відбудеться забава при звуках двох оркестр — „Темпо“ під диригуванням Івана Ковалю та оркестри Союзівки під керівництвом Алекса Худолія.

У суботу, 4-го липня, в год 8:30 вечора виступлять: Тріо „Водошки“, Музичний квартет і танцювальний ансамбль „Соколи“ з Ошави, Канада. В год 10-й вечора гості матимуть змогу танцювати на забаві при звуках оркестри „Червона Калина“, співатиме Оксана Тромса.

Отець проф. І.Гриньох

відвідав ЗСА

Від кінця травня до половини червня цього року гостини знову на нашому континенті о. проф. д-р Іван Гриньох з Німеччини. Цим разом наш достойний гість був у більш офіційному характері, а саме, як голова Українського Богословського Наукового Товариства.

Метою подорожі було познайомити ієрархію, духовенство і мирян нашої митрополії з діяльністю Богословського Т-ва заохотити їх до співпраці з ним, як також навести контакти з деякими науковими установами, щоб налагодити їхню співпрацю у підготовці відзначення 1000-річчю Ювілею Хрищення Русі-України.

В тілі о. проф. д-р І. Гриньох склав візиту Філадельфійського Митрополіти, Архієпископів Стефанів Суликов та відбудув з ним довшу розмову, як також мав короткі приватні зустрічі зі стемфордським Владиславом Кир Василем і чикагським Кир Інокентієм, що дало змогу обмінятися деякими думками. Отець доктор стався також відвідати Блаженнішого Митрополита Мстислава і при цій нагоді оглянути Духовну Семінарію та Музей у Бавнд Бруку, але це показалося неможливим з огляду на Собор Української Православної Церкви, який саме в той час відбувався.

У Нью Йорку о. проф. І. Гриньох мав змогу зустрітися з представниками Української Вільної Академії Наук та провести з ними короткі розмови. Як професор Українського Католицького Університету в Римі, він, очевидно, відвідав також Філії УКУ у Філадельфії та Вашингтоні. Мав намір також завітати до Філії у Чикаго, але цим разом це не вдалося.

Успішними були відвідини Гарвардського Університету, де наш гість з Європи мав змогу оглянути його бібліотеки, познайомитися з ходою праці Українського Наукового Інституту, та відбудув дуже ділову розмову з його керівником проф. О.Підкошом, щоб зорієнтуватися, скільки ця поважна наукова інституція зможе дати вкладу до наших 1000-річних ювілейних святкувань.

Надміємося, що всі ці розмови і контакти дадуть початок для корисної і плодотворної співпраці всіх наших наукових сил, що спричиняться до всебічного відзначення цього нашого рідкісного Ювілею. Всі ці вищегадані заходи набирають особливий ваги в обличчя вістки, поданої в беззастовичному числі Журнала Московської Патріархії, що, згідно з рішенням Синоду Руської Православної Церкви, Загорськ також збирається відзначити цей 1000-річний Ювілей Хрищення Русі і покладає вже навіть відповідальності комісії.

Користуючись з короткого побуту цього знаменитого бесідника й одного з найважливіших українських богословів під час сучасної пори, Філії УКУ у Філадельфії та Вашингтоні організували на щорічну рід дуже цікаві доповіді. У Філадельфії у четвер, 4-го червня, отець професор говорив на тему: „Богословські основи Богородичних прав віри у світлі ортодоксії“. Хоч доповідь була на високому академічному рівні, а сама тема стисло богословська, то все ж таки прелегент зумів зробити її доступною і зрозумілою у загальному навіть для слухачів з інших професій. Аудиторія з великим зацікавленням та напруженою увагою слухала за ходом думок доповідача. З'ясувавши спочатку широко й дуже вичерпно дефініцію ортодоксії, о. д-р І.Гриньох задавав про два папські документи: Буллу Папи Пія IX: „Нефеабіліс

Школи українознавства в Чикаго

навчання у школі українського православної парафії св. Володимира в Чикаго

Багато часу, енергії та праці вклало духовенство, учители та батьки за тридцять років існування школи, щоб дати молоді достатні знання з релігії та предметів українознавства. Вранці учні та вчителі були на Службі Божій. Описав зроблено спільну фотографію. Велику аудиторію парафії скоро заповнили учні, батьки та численна українська громада. Офіційне закінчення шкільного року розпочав директор школи Олександр Конончук.

Найкращим учнем усіх класів він видав похвальні грамоти за дуже добрий поступ у навчанні з усіх предметів. Ці учні мали впровадженню шкільного року всі дуже добрі оцінки і дуже добре говорять, пишуть і читають по-українськи.

Похвальні грамоти дістали: Марко Місевич, Валя Дудич, Анастолій Коновал, Ніна Василів, Люба Галкин, Ганя Леня, Роксана Василів, Альвіра Кашуба, Мотя Пошиваник, Ліза Белянчик, Надя Галкин, Надія Зайн, Ліза Кашуба, Олександр Кудевич, Маруся Шкрібеш, Катерина Грушечка, Рая Карасевич, Ліза Шкрібеш, Тамара і Таїса Коломийці та Соня Одарченко.

Усні іспити для учнів десятої класи відбулися 6-го червня. Іспитову комісію, в склад якої входили о. Федір Билецький, О. Семчинський, Дора Пошиваник та О. Коновал очолював проф. Мирослав Семчинський. Кінцеві усні та письмові іспити за дуже добрим вислідом здали Катя Волковець, Андрій Карасевич, Соня Одарченко та Тамара і Таїса Коломийці. З добрим та задовільним вислідом здали іспити Олександр Косогор, Марко Ляхів і Роман Петрів. Абитурантам вручили свідоцтва, кінцеве спільне класне фото та „сертифікат офіційного“ від американської шкільної ради Ольга Семчинської, учителька релігії, Дора Пошиваник, учителька мови, географії та суспільнознавства. Духовний опікун школи протопресвітер Ф. Билецький вручив кожному учневі хрестик. Три учениці десятої класи — Тамара та Таїса Коломийці і Соня Одарченко мали дуже добрі оцінки з усіх предметів впровадженню шкільного року, і їм вручено разом з похвальними грамотами чеки на 25 доларів від Українського Народного Союзу, які переслав головний організатор Василь Оріховський.

Прощальне слово від абитурантів прочитала відмінниця класи Тамара Коломийці. Випускники школи та всіх учнів вітали з закінченням шкільного року від 12-го Відділу Українського Золотого Хреста в Чикаго Ольга Семчинська, яка подарувала для шкільної бібліотеки книжку — роман у віршах „Слово, слово, слово“.

Око

Успіхи нашої молоді

Нестор Роговський закінчив Ньюйоркський університет у 1979 році ступенем бакалавра у математиці, а в червні 1981 року здобув ступень магістра статистики в Гантер коледжі. У вересні цього року він продовжує вступити до отримання докторату зі статистики у Ратгерському університеті, де він дістав стипендію (градуєт феллоушип).

Початкову освіту Н.Роговський закінчив у школі св. Івана в Ньюарку, а середню — у Ситон Голл. Він також закінчив Школу Українознавства в Ньюарку, де він був пластуном.

Нестор Роговський

Н.Роговський є членом 27-го Відділу Українського Народного Союзу.

МОСКВА ЗАПОВІЛА відізд до Польщі міністра закордонних справ СССР Андрея Громика. Є це чергова, мабуть, не остання спроба з Москви вплинути на перебіг рішення з'їзду польських комуністів, який починається 14-го липня цього року. Дотепер Москва робила чимало таких спроб, але завжди невдало. Одна з тих спроб була дуже драстичною. А саме — Брежнев особисто і московське Політбюро висловили недовіру генеральному секретареві польської комуністичної партії Станіславу Кані і прем'єрові Ярузельському перед нещодавньою конференцією, яка мала затвердити лінійку партії у уряді. Не зважаючи на недовіру Москви і на виникнення невеликої промосковської групи в лоні польських комуністів, більшість рішуче відкинула позицію Москви і потвердила Каню і Ярузельського на їхніх постах. Росіяни намагаються за всяку ціну добитися створення такого польського керівництва, яке виступило б силою проти населення, щоб витворити між ними непрохідну пропасть.

Україна і моє відношення до української проблеми

На цю тему 18-го червня цього року на форумі Клубу „Круглого стола“ доповідала нові емігранти з Союзу жидівського походження — ред. Марк Поповський, д-р Леонід Тарасюк і д-р Александр Геніс.

Вечір відкрив Євген Стахів і тепло привітав гостей — доповідачів і слухачів, які прийшли на цю доповідь Стахів поінформовав, що кілька тижнів тому мав нагоду виступати на форумі нових емігрантів з Союзу на тему українського резистансу під час гітлерівської окупації на східних землях України, зокрема на Донбасі. Про це була написана стаття-інформація в російськомовній газеті „Новий американець“. Також Стахів підкреслює, що Клуб „Круглого стола“ від довгого часу був за тим, щоб вести діалог з жидами і в тому напрямі були зустрічі і конференції, але після якогось часу все затихло, бо з боку жидів не було бажаних продовжувати цей розпочатий діалог. Тепер із появою нової жидівської еміграції з Союзу Союзу можна буде цей діалог відновити і його продовжувати, бо ці люди мають до цих питань більше зрозуміння. Під час наших спільних зустрічей ми будемо більше знавати один одного. Після короткого вступу Є.Стахів представив першого і головного доповідача ред. Марка Поповського, який кілька років тому приїхав з Москви до Нью Йорку. М.Поповський — журналіст і публіцист. Він був членом редакції „Літературної Газети“ в Москві, а зараз є членом редакції уже заголою газети „Новий американець“ і співробітник журналу „Контиент“. Поповський як публіцист і літератор написав низку праць.

М.Поповський вибачався, що не може говорити по-українськи, хоч духово Україна й українці завжди були йому близькі. „У моїх літературних працях, майже у всіх, головними героями були українці“, — сказав Марк Поповський, називаючи при цьому назви своїх творів. У дальшому він підкреслює, що не буде говорити про минуле, бо воно було різне, але важливе дивитися з перспективою наперед. Нам треба шукати спільної мови.

У своїх поїздках по Союзу жидівського походження в Україні — Києві, Львові й інших містах, — сказав Поповський. — Мої зустрічі з українцями завжди були дружніми та милими.

Доповідач підкреслює, що він належить до третьої еміграції. Перша була після революції. Тоді емігрувала аристократична багата російська верства, яка мала тут більше сприятливий умовини. Друга — це ті, які втікали від комунізму під час гітлерівської — більшовицької війни, а третя — це сучасні емігранти з Союзу жидівського походження. Це переважно професіоналісти. Ми приїхали сюди в порожнечу. Росіяни нас не прийняли, а жидівська диспора, яка багато зробила для нашого емігрування і поселення тут, ізолювала себе від нас. Ми не можемо бути такими, як вони, бо виростили й виховувалися в Україні.

Д-р Александр Геніс працював по механічній інженерії у Ризі. Університетські студії закінчив в Києві, але тому, що весь час жив поза Україною забув українську мову. Почав говорити по-українськи, але непомітно перейшов на російську мову. Він розказував про різні епізоди. Ніхто не вірить у комунізм. Стануть членами партії з різних причин, як, наприклад, щоб одержати кращу працю тощо. Люди переконані і вірять, що всі нації повинні жити незалежно, але коли і більше ніж двох осіб, то вже тоді говорять, що всі повинні бути разом...

Після виголошення цікавих доповідей ставилися запитання та висловлювалися свої думки: Михайло Черешньовський, Мирослав Прокоп, Микола Галів, Орест Пиллар, Ярослав Пастушенко і М. Нешта. На поставлені питання доповідачі давали відповіді. На закінчення Є.Стахів подякував доповідачам за їхні доповіді, а учасникам — за участь. Він також висловив надію, що це не буде наша остання зустріч.

М.Галів

Відбулися річні збори Студентського Клубу

Ню Бронсвік, Н. Дж. — Під час закінчення студентського року в Ратгер університеті тут відбулися річні збори Українського Студентського Клубу ім. Григорія Сковороди, на яких вибрано до управи Клубу таких студентів: голова — Богданна Принада; заступник голови — Леся Слободян; секретар — Андрій Гук; скарбник — Оля Шевченко. Контрольна комісія: Дана Лазор, Тарас Микитин та Наталка Кравців.

Цього року студенти мали нагоду побачити фільм „Українська Рідняна Казка“, та почути панів Зенона Онуфріка та Романа Забігача від Об'єднання засобів масової комунікації, які говорили про українців і вільну пресу Заходу. У майбутньому передбачується участь членів Клубу у студентському „Святі активності“, яке відбудеться на початку вересня, та подорож до південних частин Америки під час літніх вакацій.

Цей Клуб, який існує дуже довго, кожного року спонсорує культурний день, осінню забаву, допомагає

Відзначення 15-річчя УІТ в Чикаго

Заходами Громадського комітету під проводом проф. Адама Антоновича та під патронатом Українського Конгресового Комітету в Чикаго відзначено 15-річчя існування та праці Українського Історичного Товариства. Святковий вечір відбувся 2-го травня цього року в Домі Товариства „Самопоміч“. Привітавши присутніх, яких зібралось понад 100 осіб, голова комітету відкрив програму вечора та передав її ведення проф. Дмитрові Штогрінові, який у своєму слові підкреслює, що ця культурна імпреза відзначає три великі замітні події, зв'язані з УІТ: — 15-річчя ювілей Товариства, поява монументального видання Товариства, тобто першого Історичного Атласу України і, нарешті, 30-річчя наукової праці новоствореного голови Товариства, присутнього на вечорі проф. Любомира Винара. Д-р Штогрінов, представивши д-ра Винара, як головного промовця вечора, подав загальну характеристику триптиху його наукової діяльності, зупиняючись зокрема над його педагогічною працею та зв'язаною з нею широкою діяльністю в Кент університеті та в наукових і професійних організаціях; над представленням його праці в ділянці етнічних груп в ЗСА і зв'язаною з цим широкою загальною програмою видань, передусім довідників етнічної преси, етнічних організацій тощо. Вкінці він зупинився на праці д-ра Винара як історика України, ініціатора в диспорі історичного журналу — „Український Історик“, який з'явився в 1971 році. Прикінці свого слова передсідник вручив шановному ювілятові копію своєї праці під назвою „Lubomyr-R. Wynar: Bio-Bibliography“, у зміст якої входять: життєпис ученого та характеристика його наукової діяльності, повна бібліографія його праць, яких нарахувалось 654, в тому: 40 монографічних окремо виданих праць, 284 статті, 60 енциклопедичних гасел і 220 рецензій; вкінці книжки подано індекс імен. Передмовою до цього видання, яке вже відійшло до друку, написав проф. Олександр Обглібин.

Д-р Винар у своїй промові на тлі історичного огляду розвитку української науки, зокрема історичної науки у вільному світі і на рідних землях подав генезу створення 15 років тому Українського Історичного Товариства, скарбниці його діяльності, порівняв її з працею та ідейно-науковою настановою інших українських наукових і дослідних організацій та інституцій і вкінці зупинився над представленням планів Товариства на майбутнє в обличчя наукової діяльності в окупованій Україні — схидного фальшування історії України і тотального нищення її традицій та культури, і з другого боку — в обличчя української распри у вільному світі, зокрема в ЗСА. Промовець довше зупинився над виданням Історичного Атласу України, якого він був головним редактором, відмітивши великий вклад в це видання його авторів — проф. Івана Теслі і картографа Євгена Тютя.

Після закінчення програми вечора члени чикагського Відділу УІТ відбуду загальні збори Відділу, якими провадила президія у складі: проф. Винар — голова, проф. А.Антонович — заступник голови і д-р Роман Кобилецький — секретар. Вислухавши звіт уступаючої Управи, присутні на пропозицію голови Контрольної комісії ухвалили й абсолютну підтримку вибраних нових керівників органу Управи в Відділі, в такому складі: мгр Митрон Примах — голова; заступники — проф. Адам Антонович і д-р Роман Кобилецький; секретарі — Рута Витанович-Галів і Юрій Стельмашук; скарбник — інж. Володимир Огаренко; інформація і пропаганда — проф. Степан Самбірський. Члени д-р Михайло Біда, проф. Дмитро Штогрінов, мгр Володимир Нічай і Петро Хома. Контрольна комісія Гула Петро, Засадний Володимир і д-р Павло Пундів.

На закінчення зборів д-р Винар з радістю передсідника зборів та голови УІТ подякував проф. Мирославу Семчинському за його працю, як представника Товариства та „Українського Історика“ на стейт Ілліной, та за влаштування виставки видань УІТ під час вечора.

Цей вечір, як культурна імпреза, пройшов із великим успіхом, і присутні принесли з нього незабутнє враження.

Учасник

Пам'яті Генрики Мизь

У квітні цього року померла св.п. Генрика Мизь. Покійна народилася у Львові, де закінчила педагогічну освіту, а відтак вчителювала у львівському районі.

Після воєнних буревіїв опинилася в Чикаго і знову включилася у педагогічну працю у українознавчій школі Товариства Українська Учителська Громада, де з великою пошаною та любов'ю вчила і виховувала українських дітей. У 1970 році з огляду на стан здоров'я була змушена покинути улюблену працю. В тому ж часі вона опрацювала допоміжний підручник для першої класи „Дивись і скажи“, що його радо привітали всі українознавчі школи, не тільки на терені Америки, але й зокрема у Канаді.

В пам'яті покійної Українська Учителська Громада в Чикаго складає на її могилу невяничий вінок — 300 доларів на видавничий фонд ОПЛДМ.

Пресовий референт

ПОНАД 30 МІЛЬЙОНІВ американців страждають на більші або менші болі артритизму. Це найбільша кількість хворих на будь-яку одну хворобу і на неї нема ліку. Але є багато тепер різних терапій, які зменшують біль від артритизму і запальний процес. Проте хворі на артритизм не обмежуються тільки лікуванням, схваленим медичними спеціалістами, а удаються також до „знахорів“ та інших „полетів“ від хвороби, які насправді ніякої лікувальної дії не мають. Справді, що американці рідко витрачають близько одного білльйона доларів на себеобманювання: ношення мідних браслетів, сидіння в уранових копальнях і підбне. Американська Артритична Фундація попереджує, що такі „лікування“ не приносять жодної користі, а в багатьох випадках є навіть шкідливими.

Гемпстед у поклони

Великому Каменяреві

Старанням Відділу Бойківської відбудує тут 31-го травня цього року успішну імпрезу, присвячену ювілейним Франковим датам — 125-річчю уродин найбільшого сина Бойківщини та 65-річчю його смерті.

Програму, що її приготувано при співучасті місцевого Відділу СУА та клітин Академічного Товариства „Зарева“, відкриє коротким словом один із засновників Бойківського Відділу Андрій Копистянський, зазначаючи, що Бойківська Земля благословенна, бо дала Україні вельми в особі Великого Каменяра і Мойсея українського народу — Івана Франка. Після цього Копистянський передає провід програми досвідченому в цьому ділі проф. Юрієві Солтисові.

Програму розпочав Микола Курчак рефератом на тему „Іван Франко — великий Син і Вчитель українського народу“.

Наче відлунням змісту реферату була декламация „Каменярі“, що її виконали по-мистецькому й з почуттям членкині місцевого Відділу Союзу Українок: Зеновія Зарицька, Христина Подолук, Іванна Солтис і Ольга Берч. Декламация відблала на тлі великої декорації пам'ятника-нагробника Івана Франка на Личаківському кладовищі. Декорацію виконав молодий мистець Іларій Зарицький, мол., і вона прикрашувала сцену під час академії.

Присутні дуже тепло прийняли виступ гостя з Нью-Йорку, соліста хору „Думка“ Є. Титли, який при аккомпанюванні О. Палій проспівав декілька пісень, здебільшого до слів Івана Франка.

Франкові „Веснянки“ про декламувала з великим почуттям збірна юна деклама-

М. Курчак

ФІЛИП ГАБІБ, спеціальний висланник президента Рональда Рейгана на Близький Схід для посередництва у конфлікті між Ізраїлем і Сирією, повернувся до Вашингтону. Відлетів він додому, щоб своєю діяльністю, або навіть присутністю не мати впливу на перебіг і на вислід ізраїльських виборів, які відбудуться у вівторок, 30 червня. Відлітаючи, Габіб підкреслює, що небезпека вибуху конфлікту між збройними силами обох держав зменшилася, хоч політичне відрушення не наступило, а про політичне подолання конфлікту покищо годі говорити, але також немає небезпеки, що у найближчому часі може наступити збройний зудар. Уміжчасі в Джидді, Савдійська Аравія, закінчилися наради комісії посередників Арабської ліги. До цієї комісії належать представники Савдійської Аравії, Лівану, Сирії і Кувейту. Теперішні наради не принесли якихось остаточних рішень, і нова сесія цієї комісії почнеться 4-го липня. Як довго Габіб перебуватиме у Вашингтоні — невідомо. Дотепер він перебував вже двома тижнями на Близькому Сході, і з кіл Білого дому повідомляють, що він буде їздити туди так довго, поки не доб'ється успіху.

В ЧАСІ НЕДАВНЬОГО ПОБУТУ англійського престолонаслідника князя Чарльза в ЗСА проти нього відбулися демонстрації. Князь Чарльз не реагував на ті демонстрації, ані англійський уряд не зголосив ніякого демаршу. Але тепер мала прибути до ЗСА княжна Маргерет, сестра королеви. Прем'єр Англії Маргарет Тачер відрядила княжну Маргерет візитувати ЗСА, і вона послухала-та до ЗСА не прибула.

В глибокому смутку повідомляємо все Членство і Українську Громади, що в понеділок, 29-го червня 1981 р., відійшов у Вічність

сл. п.

МИХАЙЛО САЛДАН

довголітній голова Т-ва „Свобода“ — 194 Відділу УНСОУ в Нью-Йорку, визначний громадянин, керівний член багатьох українських товариств і організацій в Україні і на еміграції

ПАРАСТАС — в середу, 1-го липня в год. 7:30 вечором в похоронному заведенні П. Яреми в Нью-Йорку. **ПОХОРОН** — в четвер, 2-го липня в год. 9:30 рано з пох. заведення П. Яреми до церкви св. Юра, а відтак тіло Покойного буде перевезене на український цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Братам і Родині Покойного складаємо вислови глибокого співчуття

УПРАВА Т-ВА „СВОБОДА“ — 194 ВІДДІЛУ УНСОУ в НЬЮ-ЙОРКУ

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ
- АВТОМІШОБО
- АВТОБУСОМ
- ПОІЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Бучач і Бучачина

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилки
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО РОЙТЕРС подає з Сан-Салвадору інформації про дальші спроби партизан відновити збройну активність. Партизани, розбиті у їхніх базах і позбавлені змоги відбудувати їх, дістають підкріплення морем і намагаються в портових містах проводити різні збройні акції. Однією з таких останніх акцій були виступи партизан у порті Ла-Уніон в затоці Фонтеса. Військові частини окружили партизан і не дали їм змоги розвинути своїх планів. У часі боротьби військо не потерпіло ніяких втрат. Зате значне число партизан загинуло. Як підкреслює преса в Ель-Сальвадорі, подібна ситуація повторюється часто. Командування лівих партизан кидає їх комплексно неспідованими в збройні акції з пропагандивних міркувань. У такий спосіб політичний провід партизан намагається змусити сальвадорський уряд до переговорів і до так званої політичної угоди. Коли в січні цього року партизани при допомозі Куби, Нікарагуа і Москви та італійців готувалися до генеральної офензиви тоді відкинули пропозиції переговорів з боку уряду. Коли ж урядові війська розбили їх і знищили їх бази, то вони тепер стараються при допомозі політичних переговорів рятуватися.

Ділимося сумною вісткою, що 25-го червня 1981 р. несподівано, відійшла від нас у Вічність, проживши 82 р.

бл. п. ЮСТИНА (Рішко) КОЗАК

учителька в Стрію, членкиня Союзу Українок, Марійської Дружини, Апостольства Молитви і Пласт-Прияті та інших організацій колись в Україні як і тепер в Америці.

ПОХОРОН — відбувся 29-го червня 1981 р. із церкви св. Івана Хрестителя в Детройті, Міш.

Горем прибиті:

ЛЕВКО І ЛЮБА — син і синава
ІГОР І ЗІРКА — син і синава
ПЕТРО І НАТАЛКА РІШКО — брат і братова
ДЖЕССИ РІШКО — братова
ЕДВАРД І МАРИЯ — швагер і швагрова
АНТІН І ОЛЬГА ПАХОЛОК — швагер і швагрова
БОГДАН І ДАРИЯ — швагер і швагрова
ВОЛОДИМИР — швагер в Німеччині
Сім онуків і чотири правнуків, як теж численна дальша і ближча родина в Америці, Канаді та в Україні.

Дирекція Українського Народного Дому в Нью-Йорку з глибоким жалем повідомляє, Українську Громаду, що в понеділок, 29-го червня 1981 р. вечором, відійшов у Вічність, наш жертвений працівник

св. п.

МИХАЙЛО САЛДАН

кол. довголітній голова Дирекції УНДОМУ, а в останньому часі заступник голови.

Найближчий його Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

ПАНАХИДА — у середу, 1-го липня в пох. заведенні П. Яреми в Нью-Йорку в год. 7:30 веч.
ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ — відбудеться в четвер, 2-го липня в церкві св. Юра о год. 9:30 рано, а звідти домовина буде перевезена для похоронів на Український Пантеон до С. Бавнд Бруку.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ДИРЕКЦІЯ УНДОМУ в Нью-Йорку

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у понеділок, 29-го червня, упокоївся в Бозі, наш Найдорожчий **БРАТ, СТРИЙКО, ШВАГЕР І КУЗЕН**

сл. п.

МИХАЙЛО САЛДАН

кол. інспектор народних шкіл, голова Українського Народного Дому в Нью-Йорку, заступник голови Об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій м. Нью-Йорку, Комітету Стрийщини, довголітній голова Т-ва „Свобода“ 194 Від. УНСОУ з інших Товариств

ПАРАСТАС — в середу, 1-го липня 1981 р. о год. 7:30 веч. в пох. заведенні П. Яреми в Нью-Йорку.
ПОХОРОН — в четвер, 2-го липня з церкви св. Юра в Нью-Йорку о год. 9:30 рано на український цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

брати — **ГНАТ І МИКОЛА**
сестри — **ТЕКЛЯ ПІВТОРАК**
ДОМКА КРЕСТЯК
братова — **ЮЛІЯ**
братанок — **ЯРКО**
кузени — **ЯРОСЛАВ І МИРОН**
кузени — **ОЛІЯ, КАТРУСЯ І НАДІЯ** — з родинами
швагер — **ВОЛОДИМИР СУШКІВ** з дружиною **ВІРОЮ** і донькою **ДАРИЄЮ** **МАРЛЕ**

ПОДЯКА

Сподобалось Всевишньому поклукати до Себе нашу **НАЙДОРОЖЧУ, НЕЗАБУТНЮ МАМУ І ТЕЩУ**

ЄВГЕНІЮ з ПЕТРИКІВ ХРАПЛИВУ

що відійшла від нас у Вічність дня 9-го квітня цього року, в Лондоні, Канада.

У нашому горю зазнали ми від Родини, Друзів та Знайомих чимало співчуття, допомоги, як теж діяла любови й пошани до Покойної.

Наша щира вдяка належить д-рові Борисові Рагулі, який дбайливо, щирим серцем Брата-Біпоуса, опікувався нашою Мамою впродовж всієї нещасті. Його виrozumіння та уважність далеко переходили стандартні обов'язки лікаря.

Ми щиро вдячні представникам Українського Центру в Лондоні та місцевим відділці Лиги Українських Католицьких Жінок і Українського Народного Союзу, які віддали нашу Маму під час її похорону в лічницю.

Зокрема вдячні ми всім, о. деканові В. Дзюрманові, парохові церкви Царя Христа в Лондоні за часті відвідини Хор-рої в лічницю та дома, за удушення й останніх Святих Тайн, за відправу похоронних Богослужень та за змістовну надгробну проповідь. З особливою вдячністю будемо згадувати завжди гостину о. Гліба Лончини, Чина оо. Студитів, який завітав був у нашу хату у один із останніх днів життя Покойної, приносячи духовну потіху всій родині.

Важко й знайти слова, щоб висказати належну подяку Родині та Друзям, які прибули, перемагаючи не раз великі труднощі подорожі, щоб взяти участь у похоронах. Це в першу чергу Вуйко інж. Володимир Онискевич та двоюрідний брат інж. Любомир Онискевич, двоюрідний брат із Дружиною Богдан та Євгенія Гуки, пані Марія Мудрик, Ніна Мриц, мр Тоня Горохович, проф. Оксана Соколик, Ірина Вжесневська, Рома Ганківська, пані Оксана Ткачукова, однак і з принах на похороні кошички Учениці Покойної; Катерина Миколенко з донечкою Іоною, якій ми зокрема вдячні за останній дарунок: китичку правдивої калани; а далі дуже численні члени української лондонської громади. Між ними особливо зворушив нас восьмилітній Олег Рослицький, який сам зголосився служити при похоронних відправах та виконав це служіння з правдивою повагою й пієтетизмом.

Дякуємо за квіти, складені обильно біля домовини Покойної: Українському Центрові в Лондоні, місцевому Відділові Жіночого Об'єднання Лиги Визволення України, Володимирів Любомирів Онискевичам, Євгеній і Богданові Гукам, Лідії й Юрієві Барчинським, Ані Романюк, Ганзі й Манфредові Гарпе, пані Гелені Дік, Ладі й Олегові Рослицьким, товаришам праці та сусідам.

Наша щира подяка громадянам, які віддали останню прислугу Покойній, несучи її домовину на вічний спочинок: панам — Михайлові Артимові, Михайлові Савчукові, Степанові Козаків, Володимирів Крамарів, Степанові Жимелі та Дмитрові Хоми.

Ми вдячні голові Українського Центру, п. Михайлові Савчукові за влаштування похоронної трини та п. Степанові Медискому за вправне й достойне переведення цього жалібоного святкування. Йому ж належить теж щира подяка за ведення співу в час усіх похоронних відправ, а зокрема за прегарний вірш-спогад про Покойну.

Молимо, щоб Добрий Господь благословив щедро Жертводавців, які пожертували Заупокійні Служби Божі: паню Дарію Навроцьку, Меланію Кривокульську, Відділ Лиги Українських Католицьких Жінок у Лондоні, Відділ Українського Народного Союзу, все оо. Василію Приймату та Гліба Лончину, Оксану й Лева Шурі, Марту й Зенона Василькевичів, Марію й Володимира Живавих, Дарію й Романа Горничів, Тимоша й Ольгу Білоостоцьких, Романа й Катерину Соханів, Сестер Службениць Препенорочної Діви Марії в Марцеліно, Бразилію.

Покойна завжди відносилася з особливою уважністю до діяльності Української Медично-Харитативної Служби в Мюнхені і тому ми просили складати датки замість квітів на свічку Могилу саме на допомогу цій нашій Установі. Збірка, започаткована на трині та доповнена датками, що їх нам переслали опісля, дала в сумі 2,019.56 німецьких марок. Датки склали ласкаво:

По \$100.00: проф. Зенон і мр Марія Храпливі, мр Світлана Андрушків.

По \$50.00: інж. Володимир Онискевич, інж. Любомир Онискевич, Ольга Гнатюк, Ольга Соневська з Родиною, Оксана Ткачук, Леся й Орест Шурі.

По \$30.00: Ірина Вжесневська, Марія Сеннік з Родиною.

По \$25.00: проф. Оксана й інж. Ярослав Соколик, Рома й інж. Аскольд Ганківські, проф. Дарія Вітанович.

По \$20.00: Ніна й Роман Мрици, Об'єднання Працівників Літератури для Дітей та Молоді, Володимир й д-р Вадим Прокопів, Ліда й д-р Юрій Барчинські, Ганзі й Манфред Гарпе, Ляріса Музичка.

По \$15.00: Катерина й Тома Недошито.

По \$10.00: О. Едер, мр Антоніна Горохович, Галина й д-р Євген Рослицький, Гелена Дік, Дарія й інж. Роман Горнич, Роман Водууд, Євгенія й Богдан Гуки, о. крил. Василь Дзюрман, Тетяна й Михайло Гарасим, Павло Клім з Родиною, Оксана Бережницька.

По \$6.00: Анна й Михайло Романюки.

По \$5.00: о. Михайло Фляк з Добродіями, Дмитро Хома, Михайло Артимів, С. Макаран, Чеслава Макаран, Павло Семенюк, Марія й Володимир Живаві, Л. Ф. Кліш, Роза Ковальчук, Марія Тітур, Ангеліна Камінська, Емілія й Данило Спосари, Марія Мудрик, Василь Цап, Г. Годованець, Федір Кирачук, Степан Козак, Степан Медиский, Михайло Савчук.

По \$3.00: М. Цимбалістий, Володимир Крамар.

По \$2.00: Степан Жимела.

Безпосередньо склали датки у пам'ять Покойної такі Жертводавці: на Українську Медично-Харитативну Службу в Мюнхені:

По \$50.00: мр Анна Кобринська, пані Антоніна Звадюк.

По \$20.00: п. Любова Мосевич, проф. Ольга й інж. Ярослав Чикали, Ярослав і мр Віра Левницькі.

На виховання місіонарів у обителі оо. Василіан у Глен Ков: \$15 — пані Надія Козольська.

На Фундацію Українського Вільного Університету: д-р Леся й інж. Ярослав Ткачі, д-р Ром. чі Іванка Кислевські: \$25.00.

На Український Музей у Нью-Йорку: Родина Ткачів та Кислевських — \$25.00.

Зеновія Онискевич — \$10.00.

На Поесовий Фонд журналу „Наше Життя“: мр Ярослав Панчук з Родиною \$20.00.

Дякуємо теж за дуже численні вислови щирого співчуття, письмовні та телефонічні. Вони доказали нам, що в нашому горю ми не самі, та що втрату Нашої Покойної відчували разом з нами так багато вірних Приятелів.

Хай же добрий Господь винагородить старцю Всім, що співчували, помагали, молилися разом з нами, та старалися, щоб добра пам'ять про Нашу Незабутню Маму жила й далі в ділах милосердя!

ЛЕСЯ з ХРАПЛИВИХ та ОРЕСТ ШУРІ

В ПРОГРАМІ:

СУБОТА, 4-го ЛИПНЯ 1981 р.

ФОРУМ присвячений АКТОВІ 30-го ЧЕРВНЯ

Учасники: Проф. д-р БОГАТЮК МИКОЛА, Проф. ВОЖАКІВ-СЬКИЙ С., Проф. д-р ГУНЧАК ТАРАС, Проф. д-р ЧИРОВ-СЬКИЙ М., Проф. ШАНКОВСЬКИЙ ЛЕВ.

Модератор: Проф. д-р СТОЙКО В.

Початок: 6-та год. вечора

НЕДІЛЯ, 5-го ЛИПНЯ 1981 р.

11-та год. Архирейська Служба Божя, яку відправлятиме, Владика ВАСИЛЬ ЛОСТЕН, Єпископ Стамфордської Архирейщини в сослуженні духовенства.
Піднесення прапорів і відкриття Маніфестації — 12-та година.

Слава Україні!

Київ — проти Москви!

Героям слава!

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ АМЕРИКИ І КАНАДИ

влаштовують в днях: 4-го і 5-го липня 1981 р., на Оселі СУМ-А в Елленвіл, Нью-Йорк

С В Я Т О
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

В 40-ЛІТТЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ
АКТОМ 30-го ЧЕРВНЯ 1941 Р.

В ПРОГРАМІ:

ДОПОВІДЬ ПРЕМ'ЄРА УКРАЇНИ, ГОЛОВИ ПРОВІДУ ОУН — дост. ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА.

В мистецькій частині: рецитация — акторів ЄВГЕНА І ВОЛОДИМИРА КУРИПІВ, з участю молоді О. СУМ-А з Ірвінгтону.

У маніфестаційній частині і дефіляді бере участь духовна оркестра „БАТУРИН“ з осередку СУМ Торонта, Канади, диригент мр ВАСИЛЬ КАРДАШ.

Українці! Заманіфестуйтемо нашу участь у відзначенні великого річчя відновлення Української Самостійної Соборної Держави

КОМІТЕТ

ВАСИЛЬ І ВОЛОДИМИРА ХАРУК ОРГАНІЗУЮТЬ
ВИСТАВКУ ПІДПІЛЬНИХ ВИДАНЬ.

В ІЗРАЇЛІ ПЕРЕДВИБОРЧА боротьба загострилася до крайніх меж. Вибори до парламенту, які відбудуться 30-го червня, матимуть величезний вплив на дальший розвиток ізраїльської політики й на майбутнє цієї країни. Теперішній уряд Менахема Бегіна добився чималих успіхів своєю радикальною політикою. Але власне ця політика насторожує значне число громадян.

● ВАКАЦІЇ ●

ЗАСЛУЖЕНИЙ ВІДПОЧИНОК БУДЕТЕ МАТИ НА

„ЗЕЛЕНОМУ КЛИНІ“

- Оселя біля Союзівки і Сумівки, на яких можете зекономити кожного тижня.
- Оселя „Зелений Клин“ має багато простору для дітей, спортивні площі, басейн, озера, казино на час дощу і всі види. Всі кімнати приватні. Гарячої і зимної води подостатком.
 - Ціни дуже доступні. Прошу дзвонити.

(914) 647-6265 або (914) 647-9535

Власники — Ольга і Микола Василюк

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСОЮЗУ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

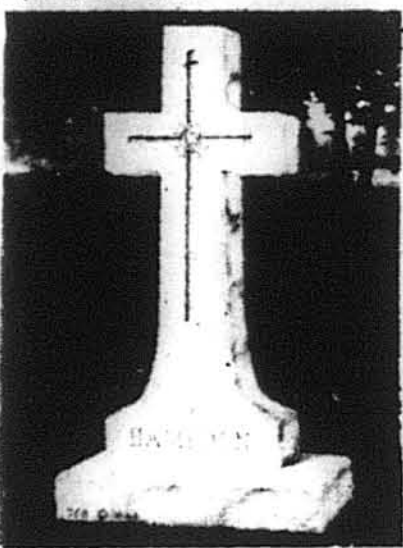
Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишьте до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Attn: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK MONUMENT CO.

Власник Ю. Безсоніа

- Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні.
- Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, різьблені у бронзі, огорожі й лави на всіх континентах.

Office and Residence:

Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти „Українського Села“, у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятника).

Mailing Address:

127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

З громадою і для громади!

В ошадностях наше майбутнє!

УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ

UKRAINIAN SAVINGS & LOAN
ASSOCIATION

1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

Тел.: (215) 329-7080 або 329-7277

- ПЛАТИТИ НАЙВИЩЕ, ДОЗВОЛЕНІ ВЛАСТЯМИ, ВІДСОТКИ НА ОШАДНОСТЯХ.
6% — 8% від сертифікатів, залежно від суми і часу на який вкладється.

- НОВІ 2½-РІЧНІ, ВИСОКО-ВІДСОТКОВІ СЕРТИФІКАТИ мінімум 500.00 дол. — висота дивідендів залежить від U.S. Treasury Securities та змінюється кожного місяця.
- „MONEY MARKET“ СЕРТИФІКАТИ — мінімум 10.000.00 дол. на 6 місяців.

- ДЛЯ БАЖАЮЧИХ КУПИТИ дім, підприємство, чи будь-яку цінність Українська Щадниця дає позички (mortgages) на дуже вигідних умовах сплати.

- ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ дає правні і нотаріальні поради: згромаджує заробітні та соціально-забезпечені чеки; продає державні бонди; видає подорожні чеки (Travelers Cheques); грошові перекази (Money Orders) і т. п.

- ПРАЦЮЮЧИХ У ВЛАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ або в таких, що не забезпечують їх пенсійним фондом, можуть собі відкрити в Щадниці пенсійне Konto — IRA — вкладаючи на нього по 1.500.00 дол. річно. Згідно з Федеральним законом, гроші вложені на таке пенсійне Konto вільно відтягати від прихованого податку (Income Tax Return).
- Безкоштовні грошові перекази (Money Orders) для пенсіонерів.
- ГОДИНИ УРЯДУВАННЯ: Кожного дня від 9-01 год. рано до 3-01 год. по пол., в п'ятницю від 9-01 год. рано до 7-01 год. веч. та в суботу від 9-01 год. рано до 12-01 години.

- Всі ошадності мають державне забезпечення — F.S.I.C. — на 100.000.00 дол.
- Згідно з вимогами Федерального Банку, передчасне згромадження Сертифікатів підлягає частинному обтягненню дивідендів.

Проба сил...

(Продовження зі стор. 2)

метами, вогнеметами, ЗСА ракетами типу „земля-повітря“, мінометами вогнеметами, джипами з вогнеметами, мінами найновішого типу. Західні Німеччини протитанковими ракетами, Японія полемірами радіостанціями, Єгипет протитанковими гранатометами. Зброя і інструктори на основну протинафганську базу, на яку ЗСА і Китай перемістили Пакистан, пліве безкоштовним потоком по Каракорумському шосе, через морські порти в Катарі і Гавад повітряною дорогою.

Хто командуватиме тим добре зорганізованим зусиллям? Міжнародна координація тижневик „Литературна газета“ з 11-го червня кореспондент І. Андропов подає такі дані: „Вже півтора року тому 70 кілометрів від Джелалабада з'явився на афгансько-пакистанському кордоні китайський міністер закордонних справ Гуан Гуа і зібрав зібраними шість тисячам душаманам: „Ми впевнені в тому, що ви будете боротися. Ви не самі. З вами китайці. Ці самі терени відділяти в наступних місяцях чотири групи китайських генералів і вищих штабових старшин КНР. Вони практично наладнали і скоординували масове постачання сотень тонн китайської зброї і бойоприпасів.“

Проба сил

А ось як описує характер боротьби та сама „ЛГ“: „Повстанці (в оригіналі, згідно зі совєтським звичаєм, „бандити“) відбивалися з небувалым завзяттям до останнього набою. Чотирьох з них убили себе гранатами. Двох застрілили. Один ранений вистрілом впритул убив афганського санітара, а відтак пустив собі кулю в скроню. В тому кривавому ударі загинули 23 камікадзе (білці, що йдуть на певну смерть). „Серед них загинув також

іхній легендарний командир отаман Шукур. А недалеко біля нього знайдені тіла двох китайців. „ЛГ“ пише: „Один з китайців залег на купці паперового попелу. Він, очевидно, на порозі смерті щось дбайливо спалив.“

Бойову атмосферу тієї важкої боротьби описує майор Студенікин у тій же „Правді“ такими словами: „Бійці були веселі й безжурні — афганці, як я запримітив відносини до небезпек і смерті спокійніше, чим європейці. Їх очі блистіли. Вони знали, що йдуть на небезпечне діло... Хвилинами то на окраїнах міста, то в його центрі спалахувала червона перестрілка і тоді різьбили свої шляхи на чорному полотнищі неба“.

Війна. Важка визвольна війна афганського народу, який не має вибору. Рішуча і тверда, жорстока і безоглядна, як безоглядне життя, сповнена безмежного героїзму й жертвенності. Через пекло такої війни проходять народи до своєї свободи. В таких війнах вони здобувають і закріплюють своє людське право бути вільними й рівними з усіма іншими.

Сьогодні Афганістан став плацдармом удару потуг світу. Тут відбувається проба сил. Московській навалі протиставилися вільні народи, які поспішили на допомогу афганцям. Але основний тягар тієї війни і рішення у ній залежить від афганців. Вільні народи їм допомагають, бо вони тримаються на своїх ногах. Завдяки тому тут западе одно з важких і вагомих рішень нашої доби. Виграє той, хто буде рішучіше, краще і твердіше боротися до кінця, хто не злякається трудів і жертв, хто свідомий, що найбільше воєн гинуть у відступі, а найбільші жертви поносять народи не на полях визвольних війн, а в неволі.

Ще про український...

(Продовження зі стор. 2)

закінчив архів тощо. Лемківський архів до музею збираємо далі.

Правдою є, що Організація Оборони Лемківщини фінансувала досі невеликі потреби музею, але збірку перевезла до Стемфорду екскуртивна Світової Федерації Лемків у порозумінні з ООЛ.

Д-р Іван Гвозда не є, як подано у статті, головою ООЛ, а головою Світової Федерації Лемків. Головою

Крайової Управи ООЛ є Микола Гришков'ян.

Хочу вірити, що згідно з найкращими інтенціями, ця стаття роз'яснить усі неточності у справі Українського Лемківського Музею та спричинить до знісшого розуміння важливого питання — збереження лемківської спадщини в Америці.

Мгр Микола Дупляк

Куратор УЛМ

Каміллус, Н. Й.

Озвучена книга...

(Продовження зі стор. 2)

сумовуючі мовчання. Андрій Чайківський — „На убоху“. Ліни Костенко — „Маруся Чурай“. З нацистських книжок пороблено копії, щоб більше осіб в тому самому часі мали споможність з них користатися.

Книжки безкорисно читували на стрічку: Тоня Шийка, Яким Лютя, Надя Якимов, Таїса Махлай, Люба Лобур і ред. Роман Данилевич. Охочі, в кого добра дикція і хто хотів би

допомогти в цьому ділі, повинен зголоситися до нацистських книжок на магнітофонну стрічку.

За інформаціями у всіх справах можна писати на адресу: Mrs. Myroslava Oryshkewych c/o The Cleveland Society for the Blind 1909 East 101 St. Cleveland, Ohio 44106. Чеки і „моні-ордери“ треба виставляти на The Cleveland Society for the Blind, Ukrainian Taping Service.

Наступили зміни...

(Продовження зі стор. 1)

трального Комітету; 3) Гуа Гуофенга заступником президента Центрального Комітету; 4) Денг Шяопінга головою Військової комісії ЦК.

Всі вони ввійшли до президії Політбюро. Крім них в склад президії увійшли ще три інші особи.

Пленарна сесія була повністю переведена демократичними методами. Всі присутні говорили вільно, виявили дух критичності та самокритичності.

На наступний день після проголошення цього матеріалу, партійні й державні чинники в Пекіні розповсюдили ширше висвітлення в справі Мао. В тому широкому висвітненні основну увагу присвячено помилкам, які поробив Мао в останніх двох декадах, ко-

ли він був незаперечним керівником китайського життя. Згідно з текстом того широкого висвітлення помилки й блудні найбільшим і найнебезпечнішим була згідно з проголошеним документом велика культурна пролетарська революція 1966-68 років. І тільки внутрішня сила і спаяність партійного активу та відданість і дисципліна китайського народу дала змогу перебороти її та безпеку.

В закляченні, сконфронтуванні успіхи з неуспіхами, здобутки з невдачами Мао, партійне форум утвердило його велику будучу роль в китайській революції і створенні нового Китаю.

Звернення КУК

Українці Канади, хоч даємося морем від краю свого походження, допомагають Україні всіма можливими способами. Коли в 1930 роках почали насувати воєнні хмари над Європою, українські канадці тривожилися долею України. Проголошення незалежності Карпатської України 15-го березня 1939 року було великим духовим підйомом для всіх українців. Не дивлячись на велику економічну депресію, українські канадці радо жертвували і вивисили гроші на розбудову Карпатської України, але коли Гітлер віддав Карпатську Україну Мадяри, українці зрозуміли, що Гітлер і фашистська Німеччина та СРСР не мають нічого спільного з українськими воєнними незалежності і суверенності української держави.

Коли фашистська Німеччина під проводом Гітлера напала на СРСР, українці Канади, хоч даємося морем від краю свого походження, допомагають Україні всіма можливими способами. Коли в 1930 роках почали насувати воєнні хмари над Європою, українські канадці тривожилися долею України. Проголошення незалежності Карпатської України 15-го березня 1939 року було великим духовим підйомом для всіх українців. Не дивлячись на велику економічну депресію, українські канадці радо жертвували і вивисили гроші на розбудову Карпатської України, але коли Гітлер віддав Карпатську Україну Мадяри, українці зрозуміли, що Гітлер і фашистська Німеччина та СРСР не мають нічого спільного з українськими воєнними незалежності і суверенності української держави.

Комітет Українців Канади
Президія

ПРАЦІВНИКИ служби безпеки Ватикану роззброїли і арештували 54-річного Джозеппе Сантанделло з Салерно, Італія, який прибув до катедрі св. Петра в Римі і хотів експлуатувати бомбу. В часі, коли він намагався підпалити льонт бомби, в катедрі було коло 20.000 людей. Сантанделло намагався експлуатувати бомбу перед славними різьбами Берніні, які є однією з найбільших дорожніх достоїнств катедрі. Арештований заявив, що він не хотів нікого вбивати, а тільки сам хотів загинути від вибуху бомби. Поліцейські експерти ствердили, що бомба була високої вибухової сили й при її вибуху загинуло б чимало присутніх у катедрі. Так само були б дуже значні матеріальні шкоди в катедрі. Сантанделло передано до психіатричного об'єкту, а вміщати службу безпеки Ватикану й римська поліція збільшують охорону Ватикану і зміцнюють контролю людей, які туди прибувають.

Сирія зняла блокаду...

(Продовження зі стор. 1)

ку, столиці Сирії, спеціальна висланика, який був вишестері закордонних справ Кузнецов, зі завданням зміцнити поставу Сирії. Врешті-решт переміг спільний тиск ЗСА та деяких арабських країн.

Однак після знесення блокаде сирійські війська не опустили своїх позицій довкруги міста Загле, ані не стягнули ракет, усунення яких вимагає Ізраїль. Сирійські старшини експортували деякі автобуси з християнськими міліціонерами, які виїздили з міста Загле після передачі важкої зброї під опіку християнським священикам. Це значно обнизило настрій християнських мас, а в першу чергу християнської міліції, яка несла головний тягар спротиву сирійцям.

Конференція ЦУКА...

(Продовження зі стор. 1)

раль (Чикаго), і Павло Олексюк ЦУКА. У панелі були висвітлені всі можливі послуги членам. Традиційна форма, — говорила Р. Гарасимів, — ошадження, чи радше „переховування грошей“, перестаріла, і ми мусимо дати повні послуги членам, включно із чеківими контами та кредитовими картками, якщо хочемо рости і конкурувати з іншими американськими банками.

Б. Кекіш подав аналіз інвестицій, включно з „Money market“, та вказав дорогу інвестицій для кооперації у рамках федеральних законів. С. Кравченко подав можливість інвестицій у своїх власних членів у формі позичок. Б. Ватраль пояснив інші послуги членам, як IRA конта, а П. Олексюк подав аналіз чеків-подібних конт.

Остання доповідь у суботу була „Спільне забезпечення кооперації“, доповідач Д. Григорчук вирізняв у ній українські братські союзи, а зокрема Український Народний Союз, творцем якого були українські священики. Він вказав на потребу поширення праці української кооперативної агенції, що у доповненні до братських союзів задовольняло б потреби наших членів іншими родами забезпечення, як наприклад, будинки, авто, більшим і найнебезпечнішим була згідно з проголошеним документом велика культурна пролетарська революція 1966-68 років. І тільки внутрішня сила і спаяність партійного активу та відданість і дисципліна китайського народу дала змогу перебороти її та безпеку.

У другій частині доповіді доповідач говорив про спільне забезпечення усіх кооперативів однією поліцією (Trust) на 2.000 відкладів і 10.000 від позичок. На 23 кредитів у ЗСА тільки IBM і ЦУКА мають такого роду збірні по ліси. До цієї точки пан Гатчінс, супервайзор CUNA, дав додаткові висвітлення.

На закінчення першого дня нарад відбувся бенкет, в якому взяли участь гості — мгр І. Базарко, тоді президент-елект СКВУ, зі своєю дружиною, і Марія Душник, заступниця головної передсідки УНС. Бенкет почався молитвою, яку провів о. декан д-р Богдан Волошин, парох Кергонксоні.

Відкриття наради відбулося в бенкеті, в якому взяли участь гості — мгр І. Базарко, тоді президент-елект СКВУ, зі своєю дружиною, і Марія Душник, заступниця головної передсідки УНС. Бенкет почався молитвою, яку провів о. декан д-р Богдан Волошин, парох Кергонксоні.

Лос Анджелес вшанував

українські великодні традиції

Заходами української Платової Станції в Лос Анджелесі, при дружній допомозі Платової та старшого Пластунства в неділю 17-го травня урочисто відбуто величаву імпрезу, вшановуючи українські великодні традиції, а особливо українські великодні гайки та веснянки.

Імпреза відбулася у просторій аудиторії Дому Українського Культурного Осередку в першій годині по полудні з участю численних виконавців програми та великою кількістю українського громадянства.

Тому що крім традиційних виступів в переданні українських великодніх хоровадних гайок та веснянок, велику увагу звернено також і на свячення великодніх калачів та пасок, на численних столах красувалися традиційні рум'яні та запашні паски та різні страви, а на столі для почесних гостей, крім пасок і закусок, мальовничою мозаїкою кольорів митувалися чудові крашанки та писанки. І так як це чинили наші предки віками урочисто освятчено великодні паски і страви. Освячено також і символ життя — крашанки та писанки, його пробудження та воскресіння.

Отець Августин Пороцько довершив чин освятчення. Присутніх гостили смачно приготованими великодніми перекусками. Увага всіх була звернена на молодого пластуна Вікторію Яремко, яка, хоч і вихована поза Україною, чудовою українською мовою познайомила присутніх з величчю та значенням українських великодніх традицій, почавши це з дохристиянських часів і досьогоднішнього часу.

Вона підкреслила велику

Святослав Шумський

Тому дякуємо нашій молоді, ми рівнож дякуємо й організаторам імпрези — Марії Шенкірик, інж. Зенону Захаряєвичу, який так гарно привітав присутніх від Платової Станції, голові Платової Станції, Олександрові Чайковському, Вірі Захаряєвич, Зоні Весневській та імості Галині Подгурсь.

Святослав Шумський

Панель „Зарева“ у Філадельфії

Заходами Об'єднання Українських Академічних Товариств „Зарева“ — Відділу ім. Олега Ольжича у Філадельфії тут у приміщенні Українського Культурно-Освітнього Центру відбувся в неділю, 12 квітня цього року, дискусійний панель на тему: „Поїздки в Україну“ (куди вони ведуть і які з них користі).

Програму відкриває Марія Михайлюк, студентка політичних наук Темпл університету, яка очолює Відділ „Зарева“ у Філадельфії.

М. Михайлюк стисло і речево познайомила присутніх з діяльністю „Зарева“ та з його планами праці у Філадельфії. Вона розповіла про Мірошова Кня, викладача місцевого коледжу та голову Крайового Проводу „Зарева“ в Америці, модератора панелі, який представив присутнім панелістів: Дору Горбачевську, Надію Світличну та Валентину Мороз, молодшого.

Першим виступив Валентин Мороз, молодший, який закликав молодих українців, народжених вже поза межами України, відвідати Україну. Він сказав, що такі відвідини дуже корисні як для одних, так і для других. Народжена поза Україною молодь в той спосіб має змогу наочно запізнатися із сучасною Україною і тим самим усвідомити комплекс завдань і конкретної праці на теренах свого розселення, спрямованої на допомогу Україні. Рівночасно молоді люди в Україні мають нагоду переконатися, що українська еміграція не занедбує своїх національних обов'язків, а це додаватиме молодим українцям на рідній землі витривалість й насагу в їхній праці, в їхній боротьбі за краще завтра свого народу.

Наступною виступала Надія Світлична, зосереджуючи увагу присутніх на питаннях: кому слід їхати в Україну; як треба підготуватися до такої поїздки; як треба поводитися в Україні; що слід везти в Україну, а чого вистерігатися; про що треба туристам інформувати своїх близьких в Україні; як повинні туристи поводитися, повернувшись з України.

На думку Н. Світличної, кожний, хто має на те можливість, повинен відвідати Україну. Туристи в Україні мають поводитися коректно й культурно, в стосунках з урядовими працівниками своїй гідності і прав.

Дора Горбачевська, яка сама відвідала Україну, по-

ділилася своїми враженнями й потвердила вже висловлені поради — хто повинен відвідати Україну і як у зв'язку з тим треба поводитися.

Після виступів панелістів і відповідей на поставлені зі залу питання відбулася жвава дискусія.

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).

Модератор подякував панелістам і присутнім, які вислухали виступи, за виступи та за увагу присутніх (біля 150 осіб).